

ORDIN
mun. Chișinău

UE

2026

nr. ____

*Pentru aprobarea Instrucțiunii de verificare a
echipamentului de muncă a cărui securitate depinde
de condițiile de instalare*

Prezentul Ordin transpune articolul 5 alineatul (4) din Directiva 2009/104/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru folosirea de către lucrători a echipamentului de muncă la locul de muncă (a doua directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 260 din 3 octombrie 2009.

În temeiul:

Legii nr. 186/2008 privind securitatea și sănătatea în muncă;

Legea nr. 151/2022 privind funcționarea în condiții de siguranță a obiectivelor industriale și a instalațiilor tehnice potențial periculoase;

punctului 5 din Hotărârea Guvernului nr. 603 din 11 august 2011 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru folosirea de către lucrători a echipamentului de muncă la locul de muncă;

punctului 7, subpunctul 1); subpunctul 3¹, punctului 8), subpunctul 13) din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 149/2021;

În scopul, ameliorării securității și sănătății în muncă, precum și în scopul diminuării numărului de persoane accidentate în muncă

ORDON:

1. Se aprobă Instrucțiunea de verificare a echipamentului de muncă a cărui securitate depinde de condițiile de instalare, conform anexei.
2. Controlul asupra executării prezentului Ordin se pune în seama Inspectoratului de Stat al Muncii.
3. Prezentul Ordin se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova și intră în vigoare după 6 luni de la data publicării.

MINISTRĂ

Natalia PLUGARU

INSTRUCȚIUNE

de verificare a echipamentului de muncă a cărui securitate depinde de condițiile de instalare

1. Dispoziții generale cu privire la verificarea echipamentului de muncă a cărui securitate depinde de condițiile de instalare

- 1.1. Prezenta Instrucțiune stabilește modalitățile de efectuare a verificărilor echipamentului de muncă a cărui securitate depinde de condițiile de instalare la locul de muncă, în scopul asigurării securității și sănătății lucrătorilor.
- 1.2. Prezenta Instrucțiune este elaborată pentru executarea punctului 5 din Hotărârea Guvernului nr. 603/2011 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru folosirea de către lucrători a echipamentului de muncă la locul de muncă (în continuare – Hotărârea Guvernului nr. 603/2011) și în conformitate cu Legea securității și sănătății în muncă nr. 186/2008, Legea privind funcționarea în condiții de siguranță a obiectivelor industriale și a instalațiilor tehnice potențial periculoase nr. 1510/2022 (în continuare – Legea nr. 151/2022).
- 1.3. Prezenta Instrucțiune se aplică tuturor angajatorilor care utilizează echipamente de muncă a căror securitate depinde de condițiile de instalare, la locul de muncă, indiferent de forma juridică de organizare sau tipul de proprietate.
- 1.4. În sensul prezentei Instrucțiuni, prin echipament de muncă a cărui securitate depinde de condițiile de instalare (în continuare – echipament de muncă) se înțelege orice echipament de muncă a cărui funcționare sigură este condiționată de modul în care este instalat, asamblat sau amplasat, inclusiv instalațiile tehnice potențial periculoase în sensul Legii nr. 151/2022; echipamentele de ridicat și sub presiune; echipamentele utilizate pentru lucrări temporare la înălțime; instalațiile pe gaze combustibile; alte echipamente pentru care, potrivit documentației producătorului, actelor normative sectoriale aplicabile sau rezultatelor evaluării riscurilor, instalarea, montarea, fixarea ori amplasarea poate influența în mod semnificativ utilizarea acestora în condiții de securitate.
- 1.5. În sensul prezentei Instrucțiuni, prin lucrător competent pentru efectuarea verificării echipamentului de muncă, se înțelege:
 - a) pentru verificarea instalațiilor tehnice potențial periculoase, personale desemnate de organismelor de inspecție, acreditate în conformitate cu standardul SM EN ISO/IEC 17020 și înregistrate în Registrul de stat, în conformitate cu prevederile Legii nr. 151/2022;
 - b) pentru echipamentele care nu constituie instalații tehnice potențial periculoase, o persoană desemnată de angajator, inclusiv operatorul echipamentului, care deține cunoștințe suficiente privind categoria de echipament verificat; cunoaște cerințele de securitate aplicabile și instrucțiunile producătorului și este în măsură să identifice deficiențele care pot afecta utilizarea în condiții de securitate a echipamentului;

- 1.6. Prezenta Instrucțiune se aplică în măsura în care actele normative sectoriale, precum și instrucțiunile producătorului nu stabilesc cerințe speciale privind verificarea unei categorii determinate de echipament de muncă.

2. Procedura de verificare a echipamentului de muncă

- 2.1. Angajatorul se va asigura că evaluarea riscurilor asociate utilizării echipamentului de muncă sunt evaluate înainte de punerea în funcțiune a acestuia, precum și ori de câte ori intervin modificări care pot influența securitatea utilizării acestuia.
- 2.2. Angajatorul se va asigura că toate echipamentele de muncă, care intră sub incidență prezentei Instrucțiuni, sunt verificate conform prevederilor prezentei Instrucțiuni, Legii nr. 151/2022, Hotărârii Guvernului nr. 603/2011, a actelor normative sectoriale și documentației tehnice și instrucțiunilor producătorului aplicabile fiecărei categorii de echipament.
- 2.3. Angajatorul va întocmi și actualiza periodic, ori de câte ori intervin modificări relevante un plan de verificare a echipamentului de muncă, conform modelului din Anexa 1, care include, după caz: lista echipamentelor de muncă deținute și aflate în exploatare, cu date de identificare (tip, număr de serie, dată de fabricație, dată de instalare, în cazul în care le deține); categoria echipamentului și actul normativ sectorial aplicabil; tipul verificărilor aplicabile; periodicitatea verificărilor; persoana sau organul responsabil de efectuarea verificărilor; termenele stabilite pentru verificările planificate; data ultimei verificări efectuate și concluzia acesteia.
- 2.4. Angajatorul se va asigura că verificarea echipamentului de muncă este efectuată de lucrători competenți care corespund condițiilor stabilite în pct. 1.5.
- 2.5. Angajatorul va organiza verificarea inițială a echipamentului de muncă după instalare și înainte de prima punere în funcțiune a acestuia.
- 2.6. Verificarea inițială are drept scop stabilirea conformității instalării cu specificațiile tehnice ale producătorului și actele normative sectoriale, prezența documentației tehnice însoțitoare și stabilirea modului de funcționare a dispozitivelor de protecție și siguranță. Verificarea inițială este procedură administrativ-vizuală și nu presupune repetarea încercărilor tehnice realizate anterior.
- 2.7. Echipamentul de muncă nu poate fi pus în funcțiune dacă verificarea inițială constată că acesta nu îndeplinește condițiile de securitate.
- 2.8. Angajatorul va asigura verificarea echipamentului de muncă după reinstalarea acestuia sau montarea lui pe un nou amplasament, dacă schimbarea amplasamentului poate influența condițiile de securitate ale echipamentului.
- 2.9. Angajatorul va organiza verificarea periodică a echipamentului de muncă în funcție de documentația tehnică și instrucțiunile producătorului, cerințelor actelor normative sectoriale pe categorii de echipament, condițiile și intensitatea de utilizare a echipamentului de muncă și rezultatele verificărilor anterioare. În cazul în care documentația tehnică a

producătorului sau actele normative sectoriale nu stabilesc periodicitatea verificărilor, aceasta se stabilește de către angajator în baza evaluării riscurilor, ținând cont de natura echipamentului, intensitatea și condițiile de utilizare, precum și de rezultatele verificărilor anterioare.

- 2.10. Verificarea periodică are drept scop examinarea vizuală a echipamentului, verificarea dispozitivelor de protecție și siguranță, verificarea documentelor tehnice, verificarea utilizării și mentenanței echipamentului de muncă, testarea funcțională, după caz, în funcție de tipul echipamentului și de reglementările sectoriale aplicabile. Conținutul specific și termenele de efectuare a verificărilor periodice pentru fiecare categorie de echipament este stabilit prin actele normative sectoriale și prin documentația tehnică însoțitoare, precum și în baza intensității utilizării echipamentului de muncă. Angajatorul va indica în planul de verificare periodicitatea efectuării verificării periodice. În cazul echipamentului cu utilizare sezonieră, verificarea efectuată înainte de începerea sezonului de utilizare îndeplinește această cerință.
- 2.11. Angajatorul va asigura efectuarea verificării excepționale a echipamentului de muncă în cazul accidentelor sau incidentelor cu implicarea acestuia, expunerea echipamentului la fenomene naturale, perioade de neutilizare care, potrivit documentației producătorului sau evaluării riscurilor, pot afecta funcționarea în condiții de securitate a echipamentului, modificări ori reparații capitale ale echipamentului, ori altă situație care poate afecta integritatea sau funcționalitatea dispozitivelor de siguranță ale echipamentului de muncă.

3. Documentarea și păstrarea rezultatelor verificărilor echipamentului de muncă

- 3.1. Rezultatele verificărilor se documentează prin raport de verificare, conform modelului din Anexa 2 sau, pentru echipamentele care nu constituie instalații tehnice potențial periculoase, printr-o fișă, listă ori registru de verificare care permite identificarea echipamentului, datei verificării, persoanei care a efectuat verificarea, constatărilor și concluziei acesteia
- 3.2. Raportul de verificare conține datele de identificare ale angajatorului, datele de identificare ale echipamentului, tipul verificării efectuate (în cazul verificării excepționale, circumstanțele care au determinat-o), data efectuării verificării, conținutul verificării conform actele normative sectoriale și documentației tehnice însoțitoare, constatările verificării, concluziile verificării, inclusiv deficiențele care trebuie remediate și termenul pentru remediere (în cazul în care au fost stabilite), data verificării periodice următoare, datele de identificare și semnătura persoanei care a efectuat verificarea.
- 3.3. Angajatorul este obligat să remedieze toate deficiențele constatate în cadrul verificării echipamentului de muncă, în termenele stabilite de lucrătorul competent în raportul de verificare în funcție de gravitatea deficiențelor identificate și riscul pe care îl prezintă pentru securitatea lucrătorilor.

3.4.În cazul în care deficiențele constatate pot afecta securitatea și sănătatea lucrătorilor sau funcționarea în condiții de siguranță a echipamentului, acesta se scoate din funcțiune și nu poate fi repus în funcțiune până la remedierea deficiențelor respective și, după caz, efectuarea unei noi verificări.

3.5. Remedierea deficiențelor este documentată de angajator și anexată la raportul de verificare.

4. Dispoziții finale

4.1.Angajatorul este obligat să păstreze raportul de verificare și documentele conexe pentru o perioadă de 5 ani, iar pentru instalațiile tehnice potențial periculoase înregistrate în Registrul de stat prevăzut de Legea nr. 151/2022 — pe toată durata de exploatare a instalației în conformitatea cu Legea nr. 151/200.

4.2.Raportul de verificare poate fi întocmit și păstrat în format electronic, cu condiția asigurării autenticității și integrității documentului și aplicarea semnăturii electronice în conformitatea cu legislația în vigoare.

4.3.Raportul de verificare este pus la dispoziția Inspectoratului de Stat al Muncii sau a altei autorități abilitate prin lege cu funcții de control în domeniu, în cadrul procedurii de control desfășurate potrivit Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat, la solicitarea acestora.

5. Dispoziție tranzitorie

5.1.Angajatorul va întocmi lista echipamentelor aflate în funcțiune și va aproba primul plan de verificare după 6 luni din momentul publicării Instrucțiunii în Monitorul Oficial.

**Anexă nr. 1 la Instrucțiunea
de verificare a echipamentului de muncă a cărui securitate depinde de condițiile de instalare**

PLAN DE VERIFICARE A ECHIPAMENTELOR DE MUNCĂ

MODEL

Organizația/instituția: _____

Cod fiscal: _____

Adresa: _____

Nr.	Echipament (date de identificare)	Categoria echipamentului/actul sectorial aplicabil	Tipul verificării aplicabile	Periodicitatea verificării	Persoana/ Organul responsabil	Termenele verificărilor planificate	Data și concluzia ultimei verificări
1.							
2.							
3.							
4.							
5.							

Data: _____

Semnătura: _____

**Anexă nr. 2 la Instrucțiunea
de verificare a echipamentului de muncă a cărui securitate depinde de condițiile de
instalare**

RAPORT DE VERIFICARE A ECHIPAMENTULUI DE MUNCĂ

MODEL

Data verificării: _____

Organizația/instituția: _____

Cod fiscal: _____

Adresa: _____

Persoana de contact: _____

Actul normativ sectorial și documentația tehnică în baza cărora a fost efectuată
verificarea: _____

Tipul de verificare: ☐ Inițială ☐ Periodică ☐ Excepțională

Circumstanța verificării excepționale (dacă e cazul):

I. DATE DE IDENTIFICARE ALE ECHIPAMENTULUI

Echipament Tip / Model: _____

Producător: _____

Nr. și serie: _____

Anul fabricării: _____

Locul de instalare: _____

II. CONSTATĂRILE VERIFICĂRII

1. Starea generală:

☐ corespunde cerințelor de securitate și poate fi utilizat

☐ poate fi utilizat cu remedierea deficiențelor constatate în termenul stabilit

☐ nu corespunde cerințelor de securitate și nu poate fi utilizat până la remedierea deficiențelor

2. Dispozitive de protecție și siguranță: ☐ Funcționale ☐ Defecte (a se specifica)

Observații:

3. Conformitatea cu documentația tehnică: ☐ Da ☐ Nu (a se specifica)

Observații:

4. Teste funcționale efectuate: ☐ Da ☐ Nu (motivare)

Rezultate:

5. Alte constatări:

III. DEFICIENȚE CONSTATATE

Nr.	Descrierea deficienței	Termen de remediere	Observații/recomandări
1.			
2.			
3.			

IV. CONCLUZIA VERIFICĂRII

Data verificării periodice următoare: _____

Este necesară verificare după remediere: ☐ Da ☐ Nu

V. DATE PRIVIND LUCRĂTORUL COMPETENT

Numele și prenumele: _____

Calificarea / funcția: _____

Semnătura: _____

VI. DATE PRIVIND ORGANIZMUL DE INSPECȚIE (DUPĂ CAZ):

Numărul de înregistrare al acestuia în Registrul de stat: _____

NOTĂ DE FUNDAMENTARE

la proiectul de Ordin pentru aprobarea Instrucțiunii de verificare a echipamentului de muncă a cărui securitate depinde de condițiile de instalare

1. Denumirea sau numele autorului și, după caz, a/al participanților la elaborarea proiectului actului normativ
Proiectul de Ordin pentru aprobarea Instrucțiunii de verificare a echipamentului de muncă a cărui securitate depinde de condițiile de instalare este elaborat de Ministerul Muncii și Protecției Sociale.
2. Condițiile ce au impus elaborarea proiectului actului normativ
2.1. Temeiul legal sau, după caz, sursa proiectului actului normativ
Elaborarea acestui proiect derivă din Programul național de aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană pe anii 2025-2029, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 306/2025 (Clusterul 3. Competitivitate și creștere incluzivă. Capitolul 19. Politica socială și a muncii, pct. 44). Prezentul proiect este elaborat în vederea executării punctului 5 din Hotărârea Guvernului nr. 603/2011 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru folosirea de către lucrători a echipamentului de muncă la locul de muncă, în vigoare din 01.01.2013.
2.2. Descrierea situației actuale și a problemelor care impun intervenția, inclusiv a cadrului normativ aplicabil și a deficiențelor/lacunelor normative
2.2.1. Raționamentul prezentei intervenției. Republica Moldova a transpus Directiva 2009/104/CE din 16 septembrie 2009 privind cerințele minime de siguranță și sănătate pentru folosirea de către lucrători a echipamentului de lucru la locul de muncă (în continuare - Directiva 2009/104/CE) prin adoptarea Hotărârii Guvernului nr. 603/2011 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru folosirea de către lucrători a echipamentului de muncă la locul de muncă, în vigoare din 01.01.2013. Potrivit punctului 5 din Hotărârea Guvernului nr. 603/2011, Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei urma să emită, până la 31 decembrie 2012, cu consultarea partenerilor sociali, instrucțiuni care să prevadă modalitățile de efectuare a verificărilor echipamentului de muncă menționate la punctele 5-8 din anexa nr.1 a Hotărârii Guvernului nr. 603/2011. Normele care se conțin în punctele indicate supra specifică că angajatorii trebuie să ia măsurile necesare pentru ca echipamentul de muncă, a cărui securitate depinde de condițiile de instalare, să fie supus unei verificări inițiale (după instalare și înainte de prima punere în funcțiune) și unei verificări după fiecare montare într-un loc nou sau un amplasament nou, efectuate de către lucrători competenți, în scopul asigurării unei instalări corecte și a bunei funcționări a acestui echipament de muncă. Pentru a garanta respectarea cerințelor de securitate și sănătate privind depistarea deteriorărilor ce pot fi la originea unor situații periculoase și pentru remedierea la timp a acestor deteriorări, angajatorii trebuie să ia măsurile necesare pentru ca echipamentul de muncă, ce este supus unor influențe care pot genera astfel de deteriorări, să facă obiectul: - unor verificări periodice și, dacă este cazul, unor testări periodice, efectuate de către lucrători competenți; - unor verificări excepționale, efectuate de către lucrători competenți, de fiecare dată când s-au produs evenimente excepționale care ar fi putut avea consecințe dăunătoare asupra securității echipamentului de muncă, cum ar fi transformări, accidente, fenomene naturale, perioade prelungite de neutilizare. Rezultatele verificărilor echipamentului de muncă trebuie să fie înregistrate și păstrate de către angajatori pe o perioadă de 5 ani. Rezultatele verificărilor sînt puse la dispoziția inspectoratului teritorial de muncă la solicitarea acestuia. Dacă echipamentul de muncă

respectiv este folosit în exteriorul unității, acesta trebuie să fie însoțit de o dovadă a realizării ultimei verificări.

Aceste instrucțiuni nu au fost elaborate și implementate până în prezent.

În acest context, pentru a asigura armonizarea completă a cadrului normativ național cu prevederile Directivei 2009/104/CE, și pentru a executa pct. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 603/2011, Ministerul Muncii și Protecției Sociale a elaborat prezentul proiectul Ordin pentru aprobarea Instrucțiunii de verificare a echipamentului de muncă a cărui securitate depinde de condițiile de instalare.

Această Instrucțiune completează cadrul normativ existent cu privire la asigurarea securității și sănătății la locul de muncă de către angajatori, în special completează cerințele minime de securitate și sănătate pentru folosirea de către lucrători a echipamentelor de muncă la locul de muncă.

2.2.2. Documente de politici și cadrul juridic actual din Republica Moldova.

Instrucțiunea este elaborată în conformitate cu cadrul normativ în vigoare al Republicii Moldova în domeniul asigurării securității și sănătății la locul de muncă:

- **Codul Muncii al Republicii Moldova Nr. 154/2003:** Reglementează Direcțiile principale ale politicii de stat în domeniul securității și sănătății în muncă printre care asigurarea priorității vieții, integrității fizice și sănătății salariaților; emiterea și aplicarea actelor normative privind securitatea și sănătatea în muncă; contribuirea la crearea condițiilor de muncă nepericuloase, la elaborarea și utilizarea tehnicii și a tehnologiilor nepericuloase, la producerea mijloacelor de protecție individuală și colectivă a salariaților; reglementarea asigurării salariaților cu echipament de protecție individuală și colectivă, cu încăperi și instalații sanitar-sociale, cu mijloace curativ-profilactice din contul angajatorului, etc.
- **Legea securității și sănătății în muncă Nr. 186/2008:** Prevede că actele normative privind securitatea și sănătatea în muncă se aprobă de Guvern. Obligă angajatorii să asigure securitatea și sănătatea lucrătorilor în toate aspectele ce țin de activitatea desfășurată. Legea pune accentul pe evitarea, prevenirea sau minimizarea riscurilor specifice sistemului de muncă.
- **Codul contravențional al Republicii Moldova Nr. 218/2008:** Reglementează sancțiuni pentru încălcarea de către angajator a legislației privind securitatea și sănătatea în muncă.
- **Hotărârea Guvernului nr. 603/2011:** prevede obligațiile generale ale angajatorului cu privire la alegerea echipamentului și evaluarea riscului, precum și prevederi generale cu privire efectuarea verificării echipamentului de muncă la locul de muncă.

2.2.3. Părțile interesate afectate semnificativ.

Această Instrucțiune este destinată tuturor angajatorilor care utilizează echipamente de muncă a căror securitate depinde de condițiile de instalare, la locul de muncă, indiferent de forma juridică de organizare sau tipul de proprietate, iar controlul implementării acesteia este asigurat de autoritățile publice, astfel:

- **Autorități și/sau instituții publice:**
Ministerul Muncii și Protecției Sociale este organul central de specialitate al administrației publice care promovează politici în domeniul securității și sănătății în muncă; În acest sens Ministerul este însărcinat să execute punctul 5 din Hotărârea Guvernului 603/2011;
Inspectoratul de Stat al Muncii efectuează controlul de stat asupra aplicării de către

angajatori a Legii 186/2008 și a altor acte normative privind securitatea și sănătatea în muncă. Dispunând de Instrucțiunea în cauză, pot urmări dacă angajatorii, care utilizează echipamente de muncă securitatea cărora depinde de condițiile de instalare, își onorează obligațiunile și asigură verificarea acestor echipamente, precum și pot consulta angajatorii cum să aplice mai eficient Instrucțiunea.

- **Partenerii sociali:**

Reprezentanții salariaților, în calitate de promotori ai protecției sociale și siguranței la locul de muncă a salariaților, sunt interesați de Instrucțiunea nominalizată și de aplicarea acesteia. Aplicarea Instrucțiunii contribuie la sporirea nivelului de securitate la locul de muncă.

Reprezentanții angajatorilor la fel ca și reprezentanții salariaților sunt interesați de Instrucțiune pentru a asigura un nivel mai înalt al securității și sănătății în muncă

- **Întreprinderi/antreprenori:**

Persoanele juridice și persoanele fizice care au calitatea de angajatori, vor dispune de un act care le facilitează verificarea echipamentelor securitatea cărora depinde de condițiile de instalare, ceea ce le va facilita menținerea unui nivel înalt de securitate la locul de muncă, evitarea și prevenirea unor riscuri de accidentare.

- **Grupuri de cetățeni:**

Persoanele care prestează munca vor beneficia de asigurarea condițiilor de securitate și sănătate a muncii mai sigure (în special cei care în procesul de muncă au tangențe cu echipamente de muncă securitatea cărora depinde de condițiile de instalare) prin asigurarea unor condiții de muncă conforme standardelor de securitate și sănătate.

2.2.4. Mărimea (dimensiunea) problemei/problemelor și cauzelor (statistica)

Analiza datelor statistice evidențiază că echipamentele de muncă reprezintă un factor de risc constant și sistematic în producerea accidentelor de muncă în RM. Statisticile accidentelor de muncă scot în evidență faptul că evenimentele respective se produc prin combinația cauzelor dependente de factorul uman (salarat, conducător al locului de muncă, angajator, persoane terțe), cauzelor dependente de sarcina de muncă (conținutul sarcinii raportat la nivelul de calificare și abilitățile salariatului de a o executa prin proceduri, procedee, acțiuni sigure și nepericuloase), cauzelor dependente de echipamentele de producție (grad de securitate intrinsecă, dotări de protecție, blocarea elementelor periculoase, avertizare de securitate, condițiile de instalare și mentenanță) și cauzelor dependente de mediu (degajarea diferitor noxe, rezultate din procesele de muncă în mediul de muncă, mediu nefavorabil, temperaturi, iluminarea spațiilor de lucru cu devieri de la valorile normale).¹

Datele Biroului National de Statistica (în continuare - BNS), pe ultimii trei ani, confirmă că numărul total de victime ale accidentelor de muncă a crescut de la 576 în 2023 la 603 în 2025 (+4,7%). Conform datelor BNS, cele mai afectate sectoare în perioada 2023-2025 au fost agricultura și silvicultura, cu o creștere de la 13 la 31 de victime, construcțiile, cu un număr aproape dublu fata de 2023, cu 90 de victime în 2025, și industria prelucrătoare, cu o creștere de la 114 la 120 de victime în 2025.

Cauzele și circumstanțele în care s-au produs accidentele de muncă sunt determinate de lipsa unor cunoștințe și abilități de a organiza procesele de muncă, de a stabili, de a formula și de a executa în condiții nepericuloase sarcinile de muncă, de utilizarea unor echipamente nesigure și inadecvate proceselor de muncă în condiții de securitate.² Împrejurările principale în care s-au produs accidentele de muncă rămân căderea la același nivel (191-202 cazuri/an), căderea de la înălțime (64-81 cazuri/an) și strivirea de mașini și utilaje în funcțiune (59-70

¹ <https://social.gov.md/wp-content/uploads/2024/05/Program-ameliorare-SSM-2024-2028-semnat.pdf>, pag. 12.

² <https://social.gov.md/wp-content/uploads/2024/05/Program-ameliorare-SSM-2024-2028-semnat.pdf>, pag. 13.

cazuri/an). Datele BNS privind cauzele accidentelor evidențiază că accidentele produse din cauzele dependente de mijloacele de producție (defecte ale utilajelor, stare tehnica nesatisfăcătoare a clădirilor și construcțiilor, neajunsuri constructive ale utilajelor) au înregistrat o tendință crescătoare — 19 cazuri în 2023, 22 în 2024 și 23 în 2025³.

Printre accidentele de muncă produse prin cădere de la înălțime poate fi menționat accidentul colectiv (anul 2022) produs urmare a dezechilibrării și prăbușirii sistemului de schele la un șantier de construcție. Accidentul a fost posibil din cauza surpării temeliei de sprijin al schelei urmare a acțiunii torentului de apă provocat de ploaie. Lucrările au fost admise fără ca schelele să fie verificate după fenomenul meteorologic respectiv. Un alt accident mortal (anul 2022) produs cu cădere de la înălțime a fost dezechilibrarea unui echipament de pe care se efectuau lucrări de zidărie pe un șantier de construcție. Dezechilibrarea echipamentului a fost posibilă din cauza deficiențelor de instalare stabilă și lipsei de verificare a acestuia după instalare.

În acest context, aprobarea și aplicarea Instrucțiunii privind verificarea echipamentului de muncă securitatea cărui depinde de condițiile de instalare va contribui la reducerea unei categorii concrete de accidente de muncă, iar implementarea acesteia va facilita onorarea unor responsabilități ale angajatorilor în prevenirea riscurilor și va contribui la atingerea obiectivului asumat prin Strategia Națională de Dezvoltare „Moldova Europeană 2030”⁴ de reducere a ratei accidentelor de muncă (ODD8.8) de la 82 (în 2021) la 25 de persoane accidentate la 100.000 de salariați (în 2030).

2.2.5. Nivelul de pregătire și conformare la cerințele din cadrul normativ UE.

Republica Moldova are un nivel ridicat de pregătire și conformare la cerințele din Directiva 2009/104/CE dat fiind faptul că Directiva a fost transpusă în cadrul normativ național prin Hotărârea Guvernului nr. 603/2011. Aprobarea și punerea în aplicare a prezentei Instrucțiuni nu necesită modificări ale legislației naționale, precum și implementarea unor mecanisme noi pentru a asigura respectarea drepturilor lucrătorilor deoarece angajatorii deja au obligații cu privire la protecția lucrătorilor în ceea ce ține de securitatea și sănătatea la locul de muncă.

3. Obiectivele urmărite și soluțiile propuse

3.1. Principalele prevederi ale proiectului și evidențierea elementelor noi.

Cadrul normativ al Republicii Moldova cuprinde atât norme generale cu privire la verificarea echipamentului de muncă la locul de muncă, cât și norme speciale cu privire la anumite categorii de echipament, fiind completat de actele normative sectoriale și normele de securitate pentru fiecare tip de echipament, iar competențele instituțiilor de stat responsabile de controlul în domeniul securității muncii sunt clar stabilite de legislația în vigoare.

Cu toate acestea, cadrul normativ actual al Republicii Moldova nu conține o definiție clară a echipamentului de muncă a cărui securitate depinde de condițiile de instalare, nu prevede o listă unică a echipamentelor de muncă pe categorii - acestea fiind clasificate în baza reglementărilor sectoriale specifice fiecărei categorii - și nu stabilește condițiile de calificare a persoanelor competente pentru efectuarea verificărilor, cu excepția celor aplicabile instalațiilor tehnice potențial periculoase.

În acest context, prezenta Instrucțiune completează cadrul normativ existent și stabilește condițiile comune pentru organizarea procesului de verificare a echipamentelor la locul de muncă de către angajatori, cu luarea în considerare a tipului de echipament și a regulilor de securitate în vigoare, facilitând astfel îndeplinirea obligațiilor angajatorului prevăzute de

³ https://statistica.gov.md/ro/statistic_indicator_details/40

⁴ <https://uipac.md/uploads/0/images/large/snd-moldova-europeana-2030.pdf>

Hotărârea Guvernului nr. 603/2011 și contribuind la reducerea numărului de accidente cauzate sau favorizate de starea tehnico-funcțională a echipamentelor de muncă. Prezenta instrucțiune reglementează următoarele aspecte:

- Definește echipamentul de muncă a cărui securitate depinde de condițiile de instalare (în continuare – echipament de muncă) ca fiind orice echipament de muncă a cărui funcționare sigură este condiționată de condițiile în care este instalat, asamblat sau amplasat, inclusiv instalațiile tehnice potențial periculoase în sensul Legii nr. 151/2022; echipamentele de ridicat și sub presiune; echipamentele utilizate pentru lucrări temporare la înălțime (schele, scări, nacele platforme, etc.); instalațiile pe gaze combustibile; alte echipamente identificate prin evaluarea riscului efectuată de către angajator.
- Stabilește persoana competentă pentru efectuarea verificării echipamentului de muncă ca fiind:
 - a) pentru verificarea instalațiilor tehnice potențial periculoase, angajații organismelor de inspecție, acreditate în conformitate cu standardul SM EN ISO/IEC 17020 și înregistrate în Registrul de stat, în conformitate cu Legea nr. 151/2022;
 - b) pentru echipamentele care nu constituie instalații tehnice potențial periculoase, o persoană desemnată de angajator, inclusiv operatorul echipamentului, care deține cunoștințe suficiente privind categoria de echipament verificat; cunoaște cerințele de securitate aplicabile și instrucțiunile producătorului și este în măsură să identifice deficiențele care pot afecta utilizarea în condiții de securitate a echipamentului.
- Stabilește obligația angajatorului de a întocmi și de a actualiza un plan de verificare a echipamentului de muncă care include: lista echipamentelor de muncă deținute, cu date de identificare (tip, număr de serie, dată de fabricație, dată de instalare); categoria echipamentului și actul normativ sectorial aplicabil; tipul verificărilor aplicabile; periodicitatea verificărilor; persoana sau organul responsabil de efectuarea verificărilor; termenele stabilite pentru verificările planificate; data ultimei verificări efectuate și concluzia acesteia.
- Clarifică obligația angajatorului de a asigura verificarea inițială, periodică, și după caz, execuțională a echipamentului de muncă la locul de muncă.
- Stabilește obligația angajatorului de a documenta și păstra rezultatele verificărilor echipamentului de muncă prin întocmirea unui raport de verificare care conține datele de identificare ale angajatorului, datele de identificare ale echipamentului, tipul verificării efectuate (în cazul verificării excepționale, circumstanțele care au determinat-o), data efectuării verificării, conținutul verificării conform actele normative sectoriale și documentației tehnice însoțitoare, constatările verificării, concluziile verificării, inclusiv deficiențele care trebuie remediate și termenul pentru remediere (în cazul în care au fost stabilite), data verificării periodice următoare, datele de identificare și semnătura persoanei care a efectuat verificarea.

3.2. Opțiunile alternative analizate și motivele pentru care acestea nu au fost luate în considerare.

La elaborarea acestei Instrucțiuni au fost analizate următoarele opțiuni:

- a. Aplicarea cadrului normativ existent al Republicii Moldova în baza Legii securității și sănătății în muncă Nr. 186/2008, Hotărârii Guvernului nr. 603/2011 și a reglementărilor tehnice pentru fiecare categorie de echipament, fără elaborarea unor norme suplimentare. Această opțiune ar fi menținut un cadru normativ deficient și incomplet armonizat la legislația UE. Carențele existente în legislația Republicii Moldova privind tipurile de echipamente supuse verificării, persoana competentă

pentru verificarea echipamentului de muncă și documentarea procedurii de verificare, ar fi continuat să îngreuneze aplicarea standardelor de securitate și sănătate în cazul utilizării echipamentului de muncă de către angajatori. Totodată, această opțiune ar fi menținut neîndeplinirea pct. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 603/2011.

- b. Modificarea Hotărârii Guvernului nr. 603/2011 și includerea unor norme suplimentare cu privire la verificarea echipamentului de muncă la locul de muncă. Această opțiune ar fi presupus un proces mai amplu de revizuire a cadrului normativ existent și ar fi îngreunat procesul de actualizare ulterioară în funcție de evoluția standardelor tehnice și practicilor sectoriale.
- c. Elaborarea unei instrucțiuni separate în baza pct. 5 al Hotărârii Guvernului nr. 603/2011 care să clarifice unele aspecte importante pentru angajatori în procesul de utilizare și verificare a echipamentului de muncă la locul de muncă. Această opțiune permite completarea cadrului normativ existent fără necesitatea unui proces de revizuire a legislației cadru, facilitează actualizarea ulterioară a procedurilor de verificare în caz de necesitate și nu generează costuri suplimentare pentru bugetul de stat.

În urma analizei comparative, a fost selectată opțiunea (c), care răspunde direct obligației normative prevăzute la pct. 5 al HG nr. 603/2011 și asigură completarea cadrului normativ existent într-un mod eficient și proporțional.

4. Analiza impactului de reglementare

4.1. Impactul asupra sectorului public

Proiectul nu produce impact asupra sectorului public.

4.2. Impactul financiar și argumentarea costurilor estimative.

Proiectul nu produce impact financiar sau costuri suplimentare asupra sectorului public.

4.3. Impactul asupra sectorului privat.

Ținând cont de scopul acestei Instrucțiuni - asigurarea securității și sănătății la locul de muncă - angajatorii, care utilizează echipamente de muncă a căror securitate depinde de condițiile de instalare, indiferent de forma juridică de organizare sau tipul de proprietate, urmează să ajusteze procedurile interne existente în conformitate cu prevederile acestei instrucțiuni.

Angajatorii urmează să determine dacă tipul de echipament de muncă utilizat la locul de muncă se încadrează în echipament de muncă a cărui securitate depinde de condițiile de instalare și să întocmească și să actualizeze un plan anual de verificare a acestui echipament, în condițiile specificate în prezenta Instrucțiune. De asemenea, angajatorii urmează să desemneze persoane calificate în sensul prezentei Instrucțiuni, responsabile de efectuarea verificărilor inițiale, periodice și excepționale, după caz.

Angajatorii urmează să asigure documentarea corespunzătoare a verificărilor inițiale, periodice și excepționale și să asigure condiții pentru păstrarea documentelor întocmite în urma verificărilor pe o perioadă de 5 ani.

Costuri: Multe din obligațiile introduse prin prezenta Instrucțiune rezultă din cadrul normativ în vigoare. Instrucțiunea le clarifică pentru a facilita aplicarea cadrului normativ existent fără a crea sarcini administrative substanțiale noi pentru sectorul privat. Angajatorii pot suporta cheltuieli legate de instruirea și informarea angajaților cu privire la noile prevederi introduse prin această Instrucțiune. De asemenea, angajatorii ar putea suporta cheltuieli suplimentare pentru pregătirea sau contractarea unei persoane calificate pentru efectuarea verificărilor echipamentului de muncă (în cazul în care nu dispune intern de această persoană) în conformitate cu noile prevederi.

În ansamblu cheltuielile pe care le va suporta angajatorul reprezintă investiție în securitatea și sănătatea lucrătorilor. Nivelul înalt de securitate reprezintă sporirea performanței profesionale a lucrătorilor, fapt avantajos și angajatorilor și salariaților. Mărimea investiției este incontestabil mai mică decât consecințele unor accidente provocate de instalarea defectuoasă a echipamentelor de muncă la locul de muncă.
4.4. Impactul social
Implementarea proiectului va contribui la asigurarea unor condiții de muncă mai sigure pentru salariații care au tangențe cu echipamente securitatea cărora depinde de condițiile de instalare, ceea ce va garanta un nivel mai înalt de securitate și sănătate a muncii.
4.4.1. Impactul asupra datelor cu caracter personal
Proiectul în cauză nu vizează prelucrarea datelor cu caracter personal.
4.4.2. Impactul asupra echității și egalității de gen
Proiectul nu produce impact asupra echității și egalității de gen.
4.5. Impactul asupra mediului
Proiectul în cauză nu produce impact asupra mediului.
4.6. Alte impacturi și informații relevante
Alte impacturi nu se întrevăd.
5. Compatibilitatea proiectului actului normativ cu legislația UE
5.1. Măsuri normative necesare pentru transpunerea actelor juridice ale UE în legislația națională
5.1.1. Obiectivele actului juridic al UE: Directiva 2009/104/CE integrează și abrogă Directiva 89/655/CEE, care a fost modificată substanțial de mai multe ori prin Directiva 95/63/CE și Directiva 2001/45/CE. Scopul acestei Directive codificate este de a reglementa cerințele minime de siguranță și sănătate pentru folosirea echipamentului la locul de muncă, stabilind cerințe specifice pentru echipamentul de lucru la înălțime, mobil și pentru ridicarea sarcinilor. Directiva urmărește armonizarea standardelor minime de securitate la nivelul Uniunii Europene, asigurând protecția uniformă a lucrătorilor care utilizează echipamente de muncă în statele membre. 5.1.2. Gradul de transpunere a actului juridic al UE: Republica Moldova a transpus parțial Directiva 2009/104/CE prin adoptarea Hotărârii Guvernului privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru folosirea de către lucrători a echipamentului de muncă la locul de muncă, nr. 603/2011, în vigoare din 01.01.2013. Singurul aspect care nu a fost transpus este obligația prevăzută de art. 5 (4) al Directivei 2009/104/CE conform căruia statele membre stabilesc modalitățile de verificare a echipamentelor de muncă prin reglementări la nivel național. Prin elaborarea și adoptarea prezentei Instrucțiuni se va asigura armonizarea completă a cadrului național cu prevederile Directivei 2009/104/CE. Se anexează Tabelul de concordanță cu privire la transpunerea Directiva 2009/104/CE.
5.2. Măsuri normative care urmăresc crearea cadrului juridic intern necesar pentru implementarea legislației UE
Cadrul normativ al Republicii Moldova va fi completat de Instrucțiunea cu privire la verificarea echipamentului de muncă a cărui securitate depinde de condițiile de instalare adoptată prin Ordinul Ministrului Muncii și Protecției Sociale. Instrucțiunea se emite în temeiul pct. 5 al Hotărârii Guvernului nr. 603/2011 și în conformitate cu Legea securității și sănătății în muncă nr. 186/2008, Legea privind funcționarea în condiții de siguranță a obiectivelor industriale și a instalațiilor tehnice potențial periculoase nr. 151 din 09 iunie 2022 și Directiva 2009/104/CE.

6. Avizarea și consultarea publică a proiectului actului normativ
În scopul respectării prevederilor Legii nr.239/2008 privind transparența în procesul decizional, anunțul privind inițierea elaborării proiectului de hotărâre a fost publicat pe portalul guvernamental www.particip.gov.md, la următorul link: https://particip.gov.md/ro/document/stages/*/16519 Proiectul a fost consultat cu partenerii sociali în ședința de lucru din 21 august 2026 și avizat de autoritățile interesate.
7. Concluziile expertizelor
Proiectul va fi supus avizării, expertizei anticorupție și expertizei juridice. Concluziile rezultate din procesele de avizare și de expertizare vor fi incluse în sinteza obiectivelor și propunerilor la proiect.
8. Condițiile de încorporare a actului în cadrul normativ existent
Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, prin articolul 56, stabilește că actele normative intră în vigoare peste o lună de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova sau la data indicată în textul actului normativ, care nu poate fi anterioară datei publicării. În acest context, autorul Ministerul Muncii și Protecției Sociale optează pentru intrarea în vigoare a Ordinului pentru aprobarea Instrucțiunii de verificare a echipamentului de muncă a cărui securitate depinde de condițiile de instalare la expirarea termenului de 6 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.
9. Măsurile necesare pentru implementarea prevederilor proiectului actului normativ
Pentru aplicarea eficientă a noilor prevederi sunt necesare măsuri coordonate, realizate cu implicarea autorităților competente, a reprezentanților angajatorilor și salariaților, a partenerilor sociali, după cum urmează: - realizare de către angajatori a procedurilor interne pentru asigurarea aplicării Instrucțiunii; - informare, consultare, monitorizare și control aspra aplicării noilor reglementări.

Secretar de Stat

Mihai-Gabriel CIOBANU

Digitally signed by Ciobanu Mihai-Gabriel
Date: 2026.09.18 08:44:27 EEST
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

MOLDOVA EUROPEANĂ

SINTEZA

Obiecțiilor și propunerilor la proiectul de Ordin pentru aprobarea Instrucțiunii de verificare a echipamentului de muncă a cărui securitate depinde de condițiile de instalare

Nr d/o	Participantul la avizare, consultare publică, expertizare	Conținutul obiecției, propunerii, recomandării, concluziei	Argumentarea autorului proiectului
Procedura de avizare			
1	Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale Agenția Navală din Republica Moldova Nr. 03-286 din 02.09.2026	În contextul demersului Ministerului Muncii și Protecției Sociale nr. 07/469 din 25.08.2026 privind remiterea spre avizare și expertizare a proiectului de <i>Ordin pentru aprobarea Instrucțiunii de verificare a echipamentului de muncă a cărui securitate depinde de condițiile de instalare</i> , Agenția Navală a Republicii Moldova a examinat proiectul menționat și informează despre lipsa obiecțiilor sau propunerilor.	Se ia act
2.	Inspectoratul de Stat al Muncii nr. 04/2-676 din 04.09.2026	În urma examinării proiectului Instrucțiunii de verificare a echipamentului de muncă a cărui securitate depinde de condițiile de instalare, Inspectoratul de Stat al Muncii consideră oportună revizuirea unor prevederi în vederea asigurării clarității, proporționalității și aplicabilității practice a cerințelor stabilite, astfel încât acestea să nu genereze obligații dificil de realizat de către angajatori sau interpretări neuniforme în procesul de supraveghere și control. 1. Cu referire la pct. 1.4 – delimitarea echipamentelor care intră sub incidența Instrucțiunii Se propune revizuirea sintagmei: „alte echipamente identificate prin evaluarea riscului efectuată de către angajator la care modul de funcționare în siguranță depinde de modul de instalare, montare pe un anumit amplasament ori de stabilizarea prin fixare sau prin alte mijloace”. Redacție propusă: „alte echipamente pentru care, potrivit documentației producătorului, actelor normative sectoriale	Se acceptă

		aplicabile sau rezultatelor evaluării riscurilor, instalarea, montarea, fixarea ori amplasarea poate influența în mod semnificativ utilizarea acestora în condiții de securitate.” Argumentare: Formularea actuală permite includerea într-o manieră foarte largă a diferitor categorii de echipamente, exclusiv în baza evaluării riscurilor efectuate de angajator. În practică, aceasta poate determina interpretări diferite atât din partea angajatorilor, cât și în cadrul controalelor. Stabilirea unor criterii mai clare va permite delimitarea echipamentelor pentru care verificările prevăzute de Instrucțiune sunt într-adevăr necesare.	
		2. Cu referire la pct. 1.5 lit. b) – persoana competentă pentru efectuarea verificării Se propune simplificarea cerințelor privind persoana desemnată de angajator și excluderea obligației privind experiența profesională în activități de verificare, inspecție sau întreținere, precum și a interdicției ca operatorul echipamentului să efectueze verificarea. Redacție propusă: „b) pentru echipamentele care nu constituie instalații tehnice potențial periculoase – persoana desemnată de angajator, inclusiv operatorul echipamentului, care deține cunoștințe suficiente privind categoria de echipament verificată, cunoaște cerințele de securitate aplicabile și instrucțiunile producătorului și este în măsură să identifice deficiențele care pot afecta utilizarea în condiții de securitate a echipamentului.” Argumentare: Cerința privind existența unei experiențe profesionale distincte în activități de verificare, inspecție sau întreținere poate fi dificil de realizat, în special în cazul întreprinderilor mici și al echipamentelor simple. Totodată, operatorul echipamentului este, în numeroase situații, persoana care cunoaște cel mai bine modul de funcționare și particularitățile acestuia. Competența ar trebui determinată prin cunoștințele necesare și desemnarea de către angajator, fără instituirea unor condiții suplimentare care nu pot fi întotdeauna demonstrate documentar.	Se acceptă.
		3. Cu referire la pct. 2.1 – evaluarea riscurilor înainte de achiziționarea echipamentului	Se acceptă.

Se propune revizuirea obligației de efectuare a evaluării riscurilor înainte de achiziționarea echipamentului. Redacție propusă: „Angajatorul se va asigura că riscurile asociate utilizării echipamentului de muncă sunt evaluate înainte de punerea acestuia în funcțiune, precum și ori de câte ori intervin modificări care pot influența securitatea utilizării acestuia.” Argumentare: Înainte de achiziționarea echipamentului nu sunt întotdeauna cunoscute toate condițiile concrete de instalare și utilizare. Cerința esențială din perspectiva securității și sănătății în muncă trebuie să fie evaluarea riscurilor anterior punerii în funcțiune și utilizării efective a echipamentului.	
4. Cu referire la pct. 2.2 – sintagma „toate echipamentele de muncă” Se propune substituirea sintagmei „toate echipamentele de muncă, utilizate la locul de muncă” cu sintagma: „echipamentele de muncă care intră sub incidența prezentei Instrucțiuni”. Argumentare: Instrucțiunea are ca obiect echipamentele a căror securitate depinde de condițiile de instalare. Utilizarea sintagmei „toate echipamentele de muncă” poate fi interpretată ca instituind obligația aplicării procedurii prevăzute de Instrucțiune inclusiv în cazul echipamentelor pentru care condițiile de instalare nu influențează securitatea utilizării acestora.	Se acceptă.
5. Cu referire la pct. 2.3 – Planul de verificare a echipamentelor Se propune simplificarea informațiilor obligatorii incluse în Planul de verificare și completarea textului cu sintagma „după caz” sau „în măsura în care informațiile sunt disponibile”. În special, pentru date precum numărul de serie, data fabricației, data instalării și actul normativ sectorial aplicabil, completarea ar urma să fie obligatorie numai dacă aceste informații există și sunt relevante pentru echipamentul respectiv.	Se acceptă.

Totodată, sintagma „actualiza periodic” se propune a fi substituită cu: „actualiza ori de câte ori intervin modificări relevante”. Argumentare: Pentru o parte dintre echipamente, în special pentru cele mai vechi sau cu o complexitate tehnică redusă, angajatorul poate să nu dispună de toate informațiile solicitate. Impunerea completării obligatorii a unor date inexistente nu contribuie la securitatea utilizării echipamentului, dar poate crea neconformități pur formale.	
6. Cu referire la pct. 2.5 și pct. 2.10 – reinstalarea și verificările excepționale Se propune precizarea că o nouă verificare este necesară în cazul reinstalării sau mutării echipamentului numai dacă schimbarea amplasamentului poate influența condițiile de securitate ale echipamentului. De asemenea, la pct. 2.10, sintagma „perioade prelungite de neutilizare” se propune a fi precizată astfel: „perioade de neutilizare care, potrivit documentației producătorului sau evaluării riscurilor, pot afecta funcționarea în condiții de securitate a echipamentului”. Argumentare: Noțiunea de „perioadă prelungită” nu este determinată și poate fi interpretată diferit. În același timp, nu orice mutare sau perioadă de neutilizare justifică efectuarea unei verificări excepționale complete. Obligația trebuie corelată cu existența unui risc real pentru securitatea echipamentului.	Se acceptă.
7. Cu referire la pct. 2.8–2.9 – periodicitatea verificărilor Se propune completarea prevederilor cu o regulă aplicabilă situațiilor în care documentația producătorului și actele normative sectoriale nu stabilesc o periodicitate concretă. Redacție propusă: „În cazul în care documentația tehnică a producătorului sau actele normative sectoriale nu stabilesc periodicitatea verificărilor, aceasta se stabilește de către angajator în baza evaluării riscurilor, ținând cont de natura echipamentului, intensitatea și condițiile de utilizare, precum și de rezultatele verificărilor anterioare.” Argumentare:	Se acceptă.

În lipsa unei asemenea prevederi, angajatorul nu dispune de un criteriu suficient de clar pentru stabilirea frecvenței verificării, ceea ce poate genera interpretări diferite inclusiv în procesul de control.	
8. Cu referire la pct. 3.1 – documentarea fiecărei verificări printr-un raport distinct Se propune posibilitatea utilizării, pentru echipamentele care nu constituie instalații tehnice potențial periculoase, și a unui registru, fișe sau liste de verificare, inclusiv în format electronic, care să conțină informațiile esențiale privind verificarea. Redacție propusă: „Rezultatele verificărilor se documentează prin raport de verificare sau, pentru echipamentele care nu constituie instalații tehnice potențial periculoase, printr-o fișă, listă ori registru de verificare care permite identificarea echipamentului, datei verificării, persoanei care a efectuat verificarea, constatărilor și concluziei acesteia.” Argumentare: Întocmirea unui raport complex pentru fiecare verificare periodică a fiecărui echipament poate genera un volum disproporționat de documente, în special pentru întreprinderile care utilizează un număr mare de echipamente simple. Esențială trebuie să fie trasabilitatea verificării și posibilitatea demonstrării efectuării acesteia, nu forma rigidă a documentului.	Se acceptă.
9. Cu referire la pct. 3.3–3.4 – remedierea deficiențelor și scoaterea echipamentului din uz Se propune diferențierea deficiențelor în funcție de impactul acestora asupra securității utilizării echipamentului. Redacție propusă pentru pct. 3.4: „În cazul în care deficiențele constatate pot afecta securitatea și sănătatea lucrătorilor sau funcționarea în condiții de siguranță a echipamentului, acesta se scoate din uz și nu poate fi repus în funcțiune până la remedierea deficiențelor respective și, după caz, efectuarea unei noi verificări.” Argumentare:	Se acceptă.

	În redacția actuală, orice deficiență constatată poate conduce la scoaterea echipamentului din uz, indiferent de caracterul sau gravitatea acesteia. O asemenea abordare poate determina oprirea utilizării echipamentului inclusiv pentru deficiențe minore, fără impact asupra securității. Măsura scoaterii din uz trebuie să fie proporțională cu riscul identificat.	
	10. Cu referire la Anexa nr. 2 – calificativele „Bună”, „Satisfăcătoare”, „Nesatisfăcătoare” Se propune revizuirea calificativelor utilizate pentru aprecierea stării generale a echipamentului și corelarea acestora cu o concluzie clară privind posibilitatea utilizării echipamentului. Ar putea fi utilizate, spre exemplu, următoarele concluzii: „corespunde cerințelor de securitate și poate fi utilizat”; „poate fi utilizat cu remedierea deficiențelor constatate în termenul stabilit”; „nu corespunde cerințelor de securitate și nu poate fi utilizat până la remedierea deficiențelor”. Argumentare: Noțiunile „bună”, „satisfăcătoare” și „nesatisfăcătoare” nu determină în mod clar consecințele juridice și practice ale rezultatului verificării. În special, calificativul „satisfăcătoare” poate genera interpretări diferite privind posibilitatea continuării utilizării echipamentului. O concluzie raportată direct la securitatea utilizării ar facilita atât aplicarea de către angajatori, cât și verificarea de către Inspectoratul de Stat al Muncii.	Se acceptă.
	Concluzie Inspectoratul de Stat al Muncii susține necesitatea instituirii unui mecanism clar de verificare a echipamentelor de muncă a căror securitate depinde de condițiile de instalare. Totodată, se consideră necesar ca obligațiile stabilite să fie proporționale cu nivelul de risc și complexitatea echipamentului, suficient de clare pentru a putea fi aplicate de angajatori și verificabile în mod obiectiv în cadrul activității de control. În proiect, raportul este obligatoriu pentru toate verificările, iar orice deficiență conduce, în formularea actuală, la scoaterea echipamentului din uz până la remedierea completă. Acestea reprezintă două dintre cele mai importante aspecte de revizuit, deoarece pot genera în practică obligații disproporționate.	Se ia act

3.	Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării Nr. 18/2 - 3124 din 09.09.2026	Urmare a examinării proiectului de ordin pentru aprobarea Instrucțiunii de verificare a echipamentului de muncă a cărui securitate depinde de condițiile de instalare, remis spre avizare, în limitele competențelor funcționale, comunicăm despre lipsa propunerilor și/sau obiecțiilor.	Se ia act.
4.	Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare Nr. din	La clauza de adoptare a proiectului de Ordin , coroborată cu pct. 1.2 din Instrucțiune, observăm că proiectul nu conține clauza de armonizare și nu este marcat cu sigla „UE”, deși, potrivit Notei de fundamentare, acesta urmărește transpunerea art. 5 alin. (4) din Directiva 2009/104/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru folosirea de către lucrători a echipamentului de muncă la locul de muncă, fiind însoțit de tabelul de concordanță întocmit potrivit art. 31 alin. (4) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative. Or, potrivit art. 31 alin. (2) și art. 44 alin. (4) din legea menționată, clauza de armonizare este obligatorie pentru toate proiectele actelor normative cu relevanță UE, iar potrivit art. 44 alin. (3) din aceeași lege, aceasta indică tipul, numărul și denumirea oficială a actelor Uniunii Europene care se transpun în actul normativ, seria, numărul și data Jurnalului Oficial al Uniunii Europene în care au fost publicate actele respective, precum și măsura în care acestea sunt transpuse. Prin urmare, se impune completarea proiectului de Ordin cu clauza de armonizare, cu utilizarea calificativului de compatibilitate „transpune articolul”, potrivit pct. 31 din Regulamentul privind armonizarea legislației Republicii Moldova cu legislația Uniunii Europene, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1171/2018, cuvântul „parțial” fiind exclus atunci când se indică elementele de structură transpuse, precum și marcarea proiectului cu sigla „UE”, în următoarea redacție: „Prezentul Ordin transpune articolul 5 alineatul (4) din Directiva 2009/104/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru folosirea de către lucrători a echipamentului de muncă la locul de muncă (a doua directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 260 din 3 octombrie 2009.”	Se acceptă. În proiect este reflectată propunerea

	La clauza de adoptare a proiectului de Ordin, coroborată cu denumirea Instrucțiunii, cu pct. 1.1 și cu pct. 1.3 din aceasta, atragem atenția asupra faptului că pct. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 603/2011 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru folosirea de către lucrători a echipamentului de muncă la locul de muncă împuternicește ministerul să emită instrucțiuni care să prevadă modalitățile de efectuare a verificărilor echipamentului de muncă menționate la punctele 5-8 din anexa nr. 1 la hotărâre, în timp ce obiectul Instrucțiunii se limitează la echipamentul de muncă a cărui securitate depinde de condițiile de instalare, espectiv la ipoteza reglementată la pct. 5 din anexa menționată. Or, pct. 6 din aceeași anexă vizează verificările periodice și verificările excepționale ale echipamentului de muncă supus unor influențe care pot genera deteriorări, categorie care nu se suprapune cu cea a echipamentului a cărui securitate depinde de condițiile de instalare, iar pct. 8 instituie obligația ca echipamentul de muncă folosit în exteriorul unității să fie însoțit de o dovadă a realizării ultimei verificări. Astfel, împuternicirea instituită prin pct. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 603/2011 va rămâne parțial neexecutată, iar transpunerea art. 5 din Directiva 2009/104/CE va rămâne incompletă, contrar scopului declarat de autor la pct. 2.2.1 și pct. 5.1.2 din Nota de fundamentare. Ținem să observăm că ipoteza reglementată la pct. 8 din anexa nr. 1 prezintă relevanță directă pentru sectorul agroalimentar, în care echipamentul de muncă este utilizat în mod curent în exteriorul unității, în special în cazul lucrărilor agricole executate de prestatori pe terenurile altor exploatații, precum și în cazul echipamentului deținut ori utilizat în comun. Prin urmare, considerăm necesară extinderea obiectului Instrucțiunii asupra tuturor ipotezelor prevăzute la punctele 5-8 din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 603/2011.	Potrivit prevederilor articolului 5 alineatul (1) din Directiva 2009/104/CEE angajator ia măsurile necesare pentru ca echipamentele de muncă a căror securitate depinde de condițiile de instalare să fie supuse unei verificări inițiale (după instalare și înainte de prima punere în funcțiune) și unei verificări după fiecare montare într-un loc nou sau un amplasament nou, efectuate de către persoane competente, în conformitate cu legislațiile sau practicile naționale, în scopul asigurării unei instalări corecte și a bunei funcționări a acestor echipamente de muncă. Potrivit alineatului (4) din articolul menționat, statele membre stabilesc modalitățile de efectuare a acestor verificări. Proiectul de instrucțiune vizează doar echipamentele specificate la alineatul (1). Pct 1.6 din Instrucțiune prevede că aceasta se aplică în măsura în care actele normative sectoriale, precum și instrucțiunile producătorului nu stabilesc cerințe speciale privind verificarea unei categorii determinate de echipament de muncă.
--	--	---

	La pct. 2 al proiectului de Ordin, observăm că, prin acesta, controlul asupra executării Ordinului se pune în seama Inspectoratului de Stat al Muncii, fără ca proiectul să prevadă și actualizarea listei de verificare aplicabile în domeniul securității și sănătății în muncă. Or, potrivit art. 5¹ alin. (2) din Legea nr. 131/2012 privind controlul de stat, controlul se desfășoară doar în baza și în limitele listei de verificare aplicabile pentru domeniul, tipul și obiectul de control în cauză, lista de verificare putând fi aplicată doar în cazul în care este aprobată prin actul normativ al ministerului de resort și publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, iar potrivit art. 7¹ din Legea securității și sănătății în muncă nr. 186/2008, activitățile de control se desfășoară cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 131/2012 și ale Legii nr. 140/2001 privind Inspectoratul de Stat al Muncii. Astfel, în lipsa completării listei de verificare cu cerințele instituite prin Instrucțiune, respectarea acestora nu va putea fi verificată în cadrul controlului de stat, iar norma va rămâne lipsită de mecanism de aplicare. Prin urmare, se impune completarea proiectului de Ordin cu o normă privind actualizarea listei de verificare aplicabile în domeniul securității și sănătății în muncă, cu stabilirea unui termen corelat cu termenul de intrare în vigoare prevăzut la pct. 3 al proiectului de Ordin.	Nu se acceptă. Prin Legea nr. 311/2025 a fost modificată Legea 140/2001 privind Inspectoratul de Stat al Muncii. Modificările respective au exclus Inspectoratul de Stat al Muncii din incidența Legii 131/2012. Modul de organizare și efectuare a activităților de inspecție a muncii se stabilesc prin acte normative interne. În cazul în care procedurile interne stabilite vor viza controale în baza unor liste de verificare acestea vor fi elaborate și aprobate prin acte interne ale Inspectoratului.
	La pct. 3 al proiectului de Ordin, coroborat cu pct. 2.3 și cu pct. 2.5 din Instrucțiune, observăm că proiectul nu conține dispoziții tranzitorii cu privire la echipamentul de muncă instalat și aflat în exploatare la data intrării în vigoare a Ordinului. Or, pct. 2.5 leagă verificarea inițială de momentul instalării, al primei puneri în funcțiune sau al reinstalării echipamentului, astfel încât echipamentul instalat anterior intrării în vigoare a Ordinului nu va fi supus verificării inițiale, deși pct. 2.3 obligă angajatorul să includă în planul de verificare lista tuturor echipamentelor de muncă deținute, cu indicarea datei ultimei verificări efectuate și a concluziei acesteia. În aceste condiții, pentru echipamentul aflat în exploatare, situație caracteristică exploatațiilor agricole, în care o parte semnificativă a	Se acceptă. Proiectul prevede punerea în aplicare a instrucțiunii 6 luni de la data publicării. Astfel angajatorul va asigura verificarea echipamentului de muncă vizat de la data intrării în vigoare a Instrucțiunii, indiferent de statutul echipamentului. În proiect propunerea este reflectată la pct 2.3

		echipamentului a fost instalată cu mult timp înainte, nu va putea fi determinat nici tipul primei verificări care urmează a fi efectuată, nici termenul de efectuare a acesteia. Ținând cont de art. 48 alin. (3) din Legea nr. 100/2017, potrivit căruia în dispozițiile tranzitorii se indică, după caz, perioada de tranziție necesară implementării dispozițiilor actului normativ, se impune completarea Instrucțiunii cu dispoziții tranzitorii care să stabilească termenul în care angajatorii vor întocmi planul de verificare și vor asigura prima verificare a echipamentului de muncă aflat deja în exploatare la data intrării în vigoare a Ordinului.	
		La pct. 1.1 din Instrucțiune, coroborat cu pct. 1.3, cu pct. 1.4 și cu pct. 2.2, observăm că domeniul de aplicare al Instrucțiunii este delimitat neuniform. Astfel, pct. 1.1 prevede că Instrucțiunea stabilește modalitățile de efectuare a verificărilor „echipamentului de muncă la locul de muncă”, fără nicio delimitare, pct. 1.3 limitează aplicarea la angajatorii care utilizează echipamente de muncă a căror securitate depinde de condițiile de instalare, pct. 1.4 instituie, pentru această din urmă categorie, noțiunea convențională de „echipament de muncă”, iar pct. 2.2 obligă angajatorul să se asigure că „toate echipamentele de muncă, utilizate la locul de muncă” sunt verificate conform prevederilor Instrucțiunii. Astfel, prin utilizarea aceleiași sintagme cu două înțelesuri diferite, norma nu va permite angajatorului să stabilească dacă obligațiile instituite vizează întregul echipament de muncă utilizat în unitate ori numai echipamentul a cărui securitate depinde de condițiile de instalare, ceea ce contravine principiului coerenței și predictibilității normelor juridice, consacrat la art. 3 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 100/2017. Prin urmare, se impune redactarea pct. 1.1 și a pct. 2.2 prin utilizarea consecventă a noțiunilor definite în Instrucțiune, corespunzător obiectului acesteia, astfel cum va fi delimitat urmare a obiecției formulate supra.	Se acceptă.

	La pct. 1.2, observăm că Instrucțiunea se declară elaborată „în conformitate cu” Legea securității și sănătății în muncă nr. 186/2008, Legea nr. 151/2022 și Directiva 2009/104/CE. Or, potrivit art. 16 alin. (2) din Legea nr. 100/2017, actele normative ale autorităților administrației publice centrale de specialitate sunt emise sau aprobate numai în temeiul și pentru executarea legilor și a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, iar directiva Uniunii Europene nu se regăsește printre actele normative enumerate la art. 6 din aceeași lege și nu produce efecte juridice directe în ordinea juridică a Republicii Moldova, aceasta fiind transpusă prin Hotărârea Guvernului nr. 603/2011. Prin urmare, se impune excluderea, de la pct. 1.2, a trimiterii la Directiva 2009/104/CE, actul Uniunii Europene urmând a fi indicat în clauza de armonizare, potrivit obiecției formulate supra.	Se acceptă.
	La pct. 1.4, atragem atenția asupra faptului că enumerarea categoriilor de echipament de muncă se încheie cu formula „alte echipamente identificate prin evaluarea riscului efectuată de către angajator la care modul de funcționare în siguranță depinde de modul de instalare, montare pe un anumit amplasament ori de stabilizarea prin fixare sau prin alte mijloace”, fără a institui criterii obiective de încadrare. Or, de încadrarea echipamentului în această categorie depinde întregul regim de obligații instituit prin Instrucțiune, respectiv întocmirea planului de verificare, desemnarea persoanei competente, efectuarea verificărilor și întocmirea rapoartelor de verificare. În aceste condiții, sfera echipamentului supus verificării va fi stabilită diferit de la un angajator la altul și va fi apreciată diferit de organul de control, iar exploatațiile agricole, care utilizează un număr mare de echipamente cu grad diferit de complexitate, vor fi expuse riscului de a le fi imputată neîncadrarea unui echipament în această categorie. Prin urmare, considerăm necesară structurarea enumerării de la pct. 1.4 în litere, similar modului de redactare utilizat la pct. 1.5, precum și completarea acestuia cu criterii obiective de identificare a echipamentului din ultima categorie, în special cu indicarea faptului că este vizat echipamentul care, prin proiectare sau prin documentația tehnică a producătorului, necesită instalare, montare ori stabilizare pe un amplasament determinat.	Se acceptă.

	La pct. 1.4, coroborat cu pct. 2.5 și cu pct. 3.1, observăm că în categoria echipamentului de muncă a cărui securitate depinde de condițiile de instalare sunt incluse, fără nicio delimitare, „echipamentele utilizate pentru lucrări temporare la înălțime”, categorie care, potrivit secțiunilor a 2-a și a 3-a ale capitolului V din anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 603/2011, cuprinde inclusiv scările portabile. Or, pct. 2.5 impune organizarea unei verificări „după reinstalarea echipamentului în alt loc de muncă sau pe un nou amplasament”, iar pct. 3.1 impune consemnarea rezultatului fiecărei verificări într-un raport de verificare întocmit de persoana competentă, conform modelului din anexa 2. Astfel, în livezi, în plantațiile viticole și în construcțiile agricole, în care scările portabile și platformele mobile sunt reamplasate de zeci de ori în cursul aceleiași zile de lucru, fiecare reamplasare va genera obligația efectuării unei verificări și a întocmirii unui raport scris, ceea ce va face norma inaplicabilă și va institui o sarcină administrativă vădit disproporționată în raport cu riscul vizat. Ținem să observăm că, pentru schele, pct. 36 din secțiunea a 3-a a capitolului V din anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 603/2011 prevede deja un plan de montare, utilizare și demontare întocmit de un lucrător competent. Prin urmare, se impune excluderea scărilor portabile din sfera de aplicare a pct. 2.5 și pct. 3.1 ori instituirea, pentru echipamentul reamplasat în mod repetat în cadrul aceleiași unități, a unui regim simplificat de verificare și de documentare, cu consemnarea unei singure verificări pentru tipul de echipament și cu efectuarea unei verificări vizuale înainte de fiecare utilizare, fără întocmirea unui raport distinct.	Se acceptă. În urma procesului de avizare această prevedere a fost revizuită după cum rumează: ”Rezultatele verificărilor se documentează prin raport de verificare, conform modelului din Anexa 2 sau, pentru echipamentele care nu constituie instalații tehnice potențial periculoase, printr-o fișă, listă ori registru de verificare care permite identificarea echipamentului, datei verificării, persoanei care a efectuat verificarea, constatărilor și concluziei acesteia”.
	La pct. 1.5 lit. a), coroborat cu pct. 2.8 și cu pct. 3.1, observăm că, în cazul instalațiilor tehnice potențial periculoase, norma califică drept persoană competentă „angajații organismelor de inspecție de tip A sau B”. Or, potrivit art. 16 alin. (4) din Legea nr. 151/2022 privind funcționarea în condiții de siguranță a obiectivelor industriale și a instalațiilor tehnice potențial periculoase, inspecția instalațiilor tehnice se efectuează de către organismele de inspecție, iar nu de către angajații acestora, iar potrivit art. 2 din aceeași lege, documentul care atestă conformitatea instalației tehnice este raportul de inspecție.	Se acceptă prin completarea pct. 2.2. conform căruia angajatorul se va asigura că toate echipamentele de muncă, care intră sub incidență prezentei Instrucțiuni, sunt verificate conform prevederilor prezentei Instrucțiuni, Legii nr. 151/2022, Hotărârii Guvernului nr. 603/2011, a actelor normative sectoriale și documentației tehnice aplicabile fiecărei categorii de echipament.

		Totodată, potrivit art. 16 alin. (1) din legea menționată, tipurile de inspecție aplicabile fiecărui tip de instalație tehnică și intervalele maxime admise între două inspecții succesive sunt stabilite în anexa nr. 3 la lege, în timp ce pct. 2.8 din Instrucțiune nu face nicio trimitere la anexa menționată, astfel încât, în lipsa unui act normativ sectorial, periodicitatea va fi stabilită de angajator. Astfel, pentru aceeași instalație tehnică vor coexista două regimuri de verificare și două documente distincte, respectiv raportul de inspecție întocmit potrivit Legii nr. 151/2022 și raportul de verificare întocmit potrivit anexei 2 la Instrucțiune, ceea ce va genera costuri și sarcini administrative duble pentru angajatori, inclusiv pentru exploatațiile agricole care dețin instalații sub presiune, instalații frigorifice, instalații pe gaze combustibile și instalații de ridicat. Prin urmare, se impune completarea pct. 1.5 lit. a) și a pct. 3.1 cu norma potrivit căreia, în cazul instalațiilor tehnice potențial periculoase, verificarea se efectuează în condițiile Legii nr. 151/2022, iar raportul de inspecție întocmit potrivit acesteia îndeplinește cerințele prevăzute la pct. 3.1-3.5 din Instrucțiune, precum și corelarea pct. 2.8 cu art. 16 alin. (1) și cu anexa nr. 3 la legea menționată.	
		La pct. 1.5 lit. b), observăm că persoana competentă pentru echipamentele care nu constituie instalații tehnice potențial periculoase este definită prin criterii nedeterminate, respectiv „deține cunoștințe relevante pentru categoria de echipament verificat” și „are experiență profesională în domeniu”, fără indicarea nivelului de studii și a duratei minime a experienței profesionale. Or, la pct. 3.1 din Nota de fundamentare autorul descrie aceeași persoană ca deținând „studii tehnice superioare sau medii de specialitate relevante pentru categoria de echipament verificat” și „o experiență profesională de cel puțin 3 ani în domeniu”, astfel încât textul proiectului nu corespunde argumentării prezentate. Astfel, angajatorul nu va putea stabili cu certitudine dacă persoana desemnată întrunește condițiile normei, iar aprecierea acestora va fi efectuată diferit de la un control la altul. În egală măsură, norma nu precizează dacă persoana desemnată trebuie să fie lucrător al angajatorului, astfel cum prevăd punctele 5 și 6 din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 603/2011, care se referă la „lucrători competenți”, ori dacă verificarea poate fi	Se acceptă parțial. În proiect propunerea este reflectată.

		efectuată de o persoană sau de un serviciu extern, în condițiile art. 11 din Legea nr. 186/2008. Ținem să observăm că, în lipsa acestei precizări, exploatațiile agricole mici și mijlocii, care nu dispun de personal tehnic propriu, nu vor putea asigura efectuarea verificărilor. Prin urmare, se impune completarea pct. 1.5 lit. b) cu criterii verificabile privind studiile și durata minimă a experienței profesionale, corelate cu argumentarea din Nota de fundamentare, precum și cu norma potrivit căreia verificarea poate fi efectuată de lucrătorul desemnat al angajatorului ori de un serviciu extern de protecție și prevenire, în condițiile art. 11 din Legea nr. 186/2008.	
		La pct. 1.5 lit. b), atragem atenția asupra construcției „nu exercită simultan funcția de operator al echipamentului verificat sau nu este implicată în întreținerea curentă a acestuia în cadrul aceleiași unități”. Or, prin utilizarea conjuncției disjunctive „sau” între două propoziții negative, condiția va fi considerată îndeplinită atunci când numai una dintre cele două situații lipsește, astfel încât persoana care exercită funcția de operator al echipamentului, dar nu este implicată în întreținerea curentă a acestuia, va putea fi desemnată persoană competentă, deși scopul normei este de a asigura independența persoanei care efectuează verificarea față de utilizarea și întreținerea echipamentului. Prin urmare, se impune substituirea, la pct. 1.5 lit. b), în sintagma „nu exercită simultan funcția de operator al echipamentului verificat sau nu este implicată în întreținerea curentă a acestuia”, a cuvântului „sau” cu cuvântul „și”.	Prevederea de la pct. 1.5. lit. b) este revăzută în contextul procesului de avizare prevede posibilitatea ca operatorul echipamentului să poată efectua evaluarea echipamentului de muncă a cărei securitate depinde de condițiile de instalare.
		La pct. 1.6, observăm că norma prevede că Instrucțiunea „se aplică complementar prevederilor Legii nr. 151/2022, Hotărârii Guvernului nr. 603/2011 și actelor normative sectoriale aplicabile fiecărei categorii de echipament”. Or, potrivit art. 16 alin. (2) din Legea nr. 100/2017, actele normative ale autorităților administrației publice centrale de specialitate se limitează strict la cadrul stabilit de actele normative de nivel superior pentru executarea cărora se emit și nu pot contraveni prevederilor acestora, astfel încât raportul dintre Instrucțiune și legea, respectiv hotărârea Guvernului indicate nu este unul de complementaritate, ci de subordonare. În același timp, norma nu stabilește regula aplicabilă în cazul în care cerințele Instrucțiunii și cele ale actelor normative sectoriale vor diferi, ceea ce va genera incertitudine în aplicare. Prin urmare, se impune	Se acceptă.

		redactarea pct. 1.6, spre exemplu, în următoarea redacție: „Prezenta Instrucțiune se aplică în măsura în care actele normative sectoriale nu stabilesc cerințe speciale privind verificarea unei categorii determinate de echipament de muncă.”	
		La pct. 2.1 , observăm că norma prevede efectuarea evaluării riscurilor asociate utilizării echipamentului de muncă „în conformitate cu pct. 2, Secțiunea 1 din Anexa nr. 1” la Hotărârea Guvernului nr. 603/2011. Or, pct. 2 din secțiunea 1 a anexei nr. 1 la hotărârea menționată nu reglementează evaluarea riscurilor profesionale, ci obligația angajatorului de a ține seama, la alegerea echipamentului de muncă, de condițiile de lucru, de caracteristicile specifice ale acestuia și de pericolele existente în unitate, în timp ce obligația de a fi în posesia unei evaluări a riscurilor profesionale este instituită prin art. 13 lit. a) din Legea nr. 186/2008. Prin urmare, se impune substituirea trimiterii de la pct. 2.1 cu trimiterea la art. 13 lit. a) din Legea nr. 186/2008, cu menținerea, după caz, a trimiterii la pct. 2 din secțiunea 1 a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 603/2011 numai în privința alegerii echipamentului de muncă.	Această prevedere a fost revăzută în urma procesului de avizare.
		La pct. 2.3 , coroborat cu pct. 2.9, atragem atenția asupra faptului că angajatorul este obligat să indice în planul de verificare „categoria echipamentului și actul normativ sectorial aplicabil”, iar conținutul specific și termenele de efectuare a verificărilor periodice se stabilesc, potrivit pct. 2.9, prin actele normative sectoriale și prin documentația tehnică însoțitoare. Or, pentru o parte importantă a echipamentului de muncă utilizat în agricultură, acte normative sectoriale care să stabilească tipurile, conținutul și periodicitatea verificărilor nu au fost adoptate, astfel încât norma va face trimitere la reglementări inexistente, iar angajatorul va fi obligat să efectueze o operațiune de calificare juridică pe care, în special în cazul exploatațiilor agricole mici și mijlocii, nu o va putea realiza. În aceste condiții, afirmația de la pct. 4.1 din Nota de fundamentare, potrivit căreia proiectul nu produce impact asupra sectorului public, nu corespunde efectelor reale ale reglementării, întrucât aplicarea Instrucțiunii va impune elaborarea, de către autoritățile publice centrale de specialitate în domeniile respective, a actelor normative sectoriale la care se face trimitere. Prin urmare, considerăm necesară completarea Instrucțiunii cu norma potrivit	Nu se acceptă. În urma procesului de avizare această prevedere a fost revizuită astfel încât conform pct. 2.8., în cazul în care documentația tehnică a producătorului sau actele normative sectoriale nu stabilesc periodicitatea verificărilor, aceasta se stabilește de către angajator în baza evaluării riscurilor, ținând cont de natura echipamentului, intensitatea și condițiile de utilizare, precum și de rezultatele verificărilor anterioare.

		căreia, în lipsa atât a actului normativ sectorial, cât și a documentației tehnice însoțitoare, verificarea se efectuează în baza actului de securitate și sănătate în muncă intern adoptat potrivit art. 10 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 186/2008, precum și instituirea obligației Ministerului Muncii și Protecției Sociale de a elabora, de a publica pe pagina web oficială și de a actualiza o listă orientativă a categoriilor de echipament de muncă și a actelor normative sectoriale aplicabile acestora.	
		La pct. 2.5 , coroborat cu pct. 3.1 și cu pct. 3.2, observăm că norma încadrează în noțiunea de verificare inițială atât verificarea efectuată după instalare și înainte de prima punere în funcțiune, cât și verificarea efectuată după reinstalarea echipamentului în alt loc de muncă sau pe un nou amplasament. Or, pct. 5 din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 603/2011 reglementează cele două verificări în mod distinct, respectiv „unei verificări inițiale (după instalare și înainte de prima punere în funcțiune)” și „unei verificări după fiecare montare într-un loc nou sau un amplasament nou”. Astfel, prin comasarea celor două ipoteze, raportul de verificare întocmit potrivit pct. 3.1 va indica drept tip de verificare pe cea inițială și în cazul reinstalării, iar data verificării periodice următoare, prevăzută la pct. 3.2, va fi calculată eronat. Prin urmare, se impune delimitarea, la pct. 2.5, a verificării inițiale de verificarea efectuată după reinstalare, precum și completarea corespunzătoare a rubricii „Tipul de verificare” din anexa 2 la Instrucțiune.	Se acceptă.
		La pct. 2.8 , observăm că periodicitatea verificărilor se stabilește în funcție de specificațiile tehnice ale producătorului, de cerințele actelor normative sectoriale, de condițiile de utilizare a echipamentului și de rezultatele verificărilor anterioare, fără ca norma să instituie o periodicitate reziduală pentru situația în care documentația tehnică a producătorului lipsește, iar act normativ sectorial nu a fost adoptat. Or, situația în care echipamentul de muncă este exploatat fără documentația tehnică însoțitoare este frecventă în exploatațiile agricole, în special în cazul echipamentului procurat la mâna a doua ori preluat odată cu bunurile imobile. Astfel, în lipsa unui reper normativ, periodicitatea verificărilor va fi stabilită discreționar de angajator, iar respectarea obligației nu va putea fi verificată în cadrul	Se acceptă. Pct. 2.8. a fost completat cu următoarea prevdere: ” . În cazul în care documentația tehnică a producătorului sau actele normative sectoriale nu stabilesc periodicitatea verificărilor, aceasta se stabilește de către angajator în baza evaluării riscurilor, ținând cont de natura echipamentului, intensitatea și condițiile de utilizare, precum și de rezultatele verificărilor anterioare.

		controlului de stat. Prin urmare, se impune completarea pct. 2.8 cu o periodicitate reziduală, aplicabilă în lipsa specificațiilor producătorului și a actului normativ sectorial, precum și cu criteriile în baza cărora angajatorul va putea stabili o periodicitate mai frecventă.	
		La pct. 2.10 , observăm că verificarea excepțională se efectuează, printre altele, în cazul „perioade prelungite de neutilizare”, fără ca noțiunea să fie definită și fără indicarea unui termen de la care neutilizarea se consideră prelungită. Or, în agricultură majoritatea echipamentului de muncă are regim sezonier de utilizare, fiind exploatat de la o lună la trei luni pe an, situație caracteristică instalațiilor de uscare și condiționare a cerealelor, echipamentului de recoltare, echipamentului de stropit și instalațiilor de manipulare a produselor agricole. În aceste condiții, în lipsa unei delimitări, fiecare reluare sezonieră a activității va putea fi calificată drept situație care impune o verificare excepțională, cu întocmirea unui raport distinct, ori, dimpotrivă, obligația va fi considerată neaplicabilă, în funcție de interpretarea fiecărui angajator și a fiecărui organ de control. Prin urmare, se impune definirea noțiunii de perioadă prelungită de neutilizare, prin indicarea unui termen, precum și completarea pct. 2.10 cu norma potrivit căreia, în cazul echipamentului cu utilizare sezonieră, verificarea efectuată înainte de începerea sezonului de utilizare îndeplinește această cerință.	Se acceptă.
		La pct. 3.3 , atragem atenția asupra faptului că angajatorul este obligat să remedieze deficiențele constatate „în termenele stabilite de persoana competentă în raportul de verificare”, fără ca Instrucțiunea să instituie vreo modalitate de contestare a acestor termene. Or, persoana competentă, astfel cum este definită la pct. 1.5, este o persoană desemnată de angajator ori un organism de inspecție, care nu constituie autoritate publică în sensul art. 7 din Codul administrativ nr. 116/2018, iar raportul de verificare nu constituie act administrativ individual în sensul art. 10 din același cod, astfel încât termenele stabilite prin acesta nu vor putea fi contestate pe calea cererii prealabile și a acțiunii în contencios administrativ. Astfel, deși pct. 3.3 indică drept repere gravitatea deficiențelor identificate și riscul pe care acestea îl prezintă pentru securitatea lucrătorilor, angajatorul va fi ținut de termene stabilite de o persoană privată, fără a dispune de vreun mijloc juridic de	Nu se acceptă Prevederile instrucțiunii sunt prevederi de ordin tehnic care se referă la verificarea echipamentului de muncă în condițiile asigurării securității la locul de munca. Aceasta verificare este efectuată de un lucrător competent desemnat de către angajator. Prin urmare angajatorul trebuie să accepte constatările lucrătorului competent și să elimine deficiențele în cazul constatării acestora pentru a asigura exploatarea în condiții de securitate a echipamentului de lucru. Totodată reiterăm că prin Legea nr. 311/2025 a fost modificată Legea 140/2001 privind Inspectoratul de Stat al Muncii. Modificările respective au exclus Inspectoratul de Stat al Muncii din incidența Legii 131/2012.

		apărare, iar în cazul exploatarea agricole termenele stabilite fără corelare cu ciclul tehnologic vor produce prejudicii disproporționate. Prin urmare, se impune completarea pct. 3.3 cu norma potrivit căreia termenele de remediere se stabilesc de comun acord cu angajatorul, iar raportul de verificare are caracter constatator, măsurile cu caracter obligatoriu fiind dispuse de Inspectoratul de Stat al Muncii, în condițiile Legii nr. 131/2012 și ale Codului administrativ nr. 116/2018.	
		La pct. 3.4 , coroborat cu pct. 3.3, observăm că norma prevede că echipamentul de muncă afectat „este scos din uz și nu poate fi repus în funcțiune până la remedierea completă a deficienței”, indiferent de gravitatea deficienței constatate. Or, pct. 3.3 instituie termene de remediere stabilite în funcție de gravitatea deficienței și de riscul pe care aceasta îl prezintă pentru securitatea lucrătorilor, ceea ce presupune că, până la expirarea termenului, echipamentul poate fi utilizat, astfel încât cele două norme se contrazic, iar termenele prevăzute la pct. 3.3 vor rămâne lipsite de obiect. Astfel, orice deficiență constatată, inclusiv una formală, va determina sistarea utilizării echipamentului, iar în agricultură oprirea, în perioada de recoltare ori în cursul ciclului de muls, a unei instalații de uscare a cerealelor, a unei instalații de muls sau a unei instalații de ridicat va produce pierderi disproporționate în raport cu riscul vizat. În egală măsură, sintagma „scos din uz” desemnează, în limbajul juridic, încetarea definitivă a utilizării și scoaterea bunului din patrimoniu, iar nu sistarea temporară a utilizării, care constituie sensul urmărit de autor. Prin urmare, se impune redactarea pct. 3.4, prin substituirea sintagmei „este scos din uz” cu sintagma „este scos din funcțiune” și prin delimitarea situațiilor în care sistarea utilizării este imediată, respectiv atunci când deficiența prezintă pericol grav și iminent, de situațiile în care utilizarea este admisă până la expirarea termenului de remediere, cu aplicarea măsurilor compensatorii indicate de persoana competentă în raportul de verificare	Se acceptă. În urma procesului de avizare această prevedere a fost revizuită, după cum urmează: ”În cazul în care deficiențele constatate pot afecta securitatea și sănătatea lucrătorilor sau funcționarea în condiții de siguranță a echipamentului, acesta se scoate din funcțiune și nu poate fi repus în funcțiune până la remedierea deficiențelor respective și, după caz, efectuarea unei noi verificări”.
		La pct. 4.1 , observăm că, pentru instalațiile tehnice potențial periculoase înregistrate în Registrul de stat prevăzut de Legea nr. 151/2022, raportul de verificare și documentele conexe se păstrează pe toată durata de exploatare a instalației. Or, pct. 7 din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 603/2011 stabilește că	Se respinge. Obligația păstrării raportului de verificare și a documentelor conexe pe toată durata de exploatare a instalațiilor tehnice potențial periculoase este prevăzută în Legea nr.151/2022.

		rezultatele verificărilor echipamentului de muncă trebuie să fie înregistrate și păstrate de către angajatori pe o perioadă de 5 ani, iar Instrucțiunea, emisă în executarea pct. 5 din aceeași hotărâre, nu poate institui obligații care depășesc cadrul stabilit prin actul normativ de nivel superior, potrivit art. 3 alin. (4) lit. b) și art. 16 alin. (2) din Legea nr. 100/2017. Prin urmare, se impune fie excluderea tezei a doua a pct. 4.1, fie promovarea, în prealabil, a modificării corespunzătoare a pct. 7 din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 603/2011.	
		La pct. 4.3, observăm că raportul de verificare se pune la dispoziția Inspectoratului de Stat al Muncii „sau a altei autorități de supraveghere competente, la solicitarea acestora”, fără ca autoritățile vizate să fie identificate și fără indicarea procedurii în cadrul căreia documentele se solicită. Or, potrivit art. 7¹ alin. (1) din Legea nr. 186/2008, controlul de stat asupra aplicării de către angajatori a legislației privind securitatea și sănătatea în muncă este exercitat de Inspectoratul de Stat al Muncii, iar potrivit art. 5 alin. (1) din Legea nr. 131/2012, inspectorul exercită controlul doar în limitele competenței atribuite prin lege. În egală măsură, pct. 7 din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 603/2011 prevede punerea rezultatelor verificărilor la dispoziția inspectoratului teritorial de muncă, astfel încât extinderea acestei obligații asupra unor autorități nedeterminate depășește cadrul stabilit prin actul normativ de nivel superior. Astfel, formularea actuală va permite solicitarea documentelor de către orice autoritate care se va considera competentă, în afara procedurii de control reglementate. Prin urmare, se impune indicarea expresă a autorităților vizate ori substituirea sintagmei „sau a altei autorități de supraveghere competente” cu sintagma „ori a altei autorități abilitate prin lege cu funcții de control în domeniu, în cadrul procedurii de control desfășurate potrivit Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat”.	Se acceptă.
		La structura Instrucțiunii, propunem revizuirea modului de grupare și de numerotare a elementelor de structură, întrucât textul este divizat în patru puncte care poartă denumiri, respectiv „1. Dispoziții generale (...)”, „2. Procedura de verificare a echipamentului de muncă”, „3. Documentarea și păstrarea rezultatelor verificărilor echipamentului de muncă” și „4. Dispoziții finale”, iar acestea sunt divizate în subpuncte. Or, potrivit art. 52	Se acceptă.

		alin. (2) din Legea nr. 100/2017, punctele, de regulă, nu au denumire și se însemnează consecutiv cu numere ordinare de la începutul și până la sfârșitul actului normativ, iar potrivit art. 53 alin. (1) lit. a) și lit. b) și alin. (2) din aceeași lege, punctele se grupează în secțiuni, iar secțiunile în capitole, elementele de grupare fiind cele care se denumesc prin exprimarea sintetică a reglementărilor pe care le cuprind. Propunem, în consecință, gruparea punctelor în secțiuni denumite, potrivit gradului de divizare corespunzător complexității actului, și numerotarea consecutivă a punctelor, cu ajustarea corespunzătoare a trimerii interne de la pct. 2.4.	
		La pct. 1 al proiectului de Ordin , propunem substituirea sintagmei „se aprobă Instrucțiunea (...), se anexează” cu sintagma „se aprobă Instrucțiunea (...), conform anexei”, întrucât, potrivit art. 49 alin. (3) din Legea nr. 100/2017, anexa trebuie să aibă un temei-cadru în textul actului normativ și să se refere exclusiv la obiectul determinat prin norma de trimitere.	Se acceptă
		La pct. 1.2 , propunem substituirea sintagmei „Legea securității și sănătății în muncă nr. 186/2008 din 10 iulie 2008” cu sintagma „Legea securității și sănătății în muncă nr. 186/2008”, întrucât aceasta combină, în privința aceluiași act, două modalități de identificare, iar în restul textului actele normative sunt indicate prin număr și an.	Se acceptă.
		La pct. 2.1 , propunem substituirea sintagmei „din Anexa nr. 1 la Hotărârii Guvernului nr. 603/2011” cu sintagma „din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 603/2011”.	Se respinge. Noua redacție a acestei prevederi nu mai face trimitere la Anexa nr. 1 la Hotărârii Guvernului nr. 603/2011.
		La pct. 2.4 , propunem substituirea sintagmei „condițiilor stabilite în pct. 1.5. al prezentei Instrucțiuni” cu sintagma „condițiilor stabilite la pct. 1.5”, întrucât, potrivit art. 55 alin. (4) din Legea nr. 100/2017, în cazul în care se face trimitere la o normă juridică stabilită în același act normativ, trimiterea se face la norma juridică relevantă fără a se preciza că aceasta face parte din același act normativ, cu excepția cazurilor în care această precizare este necesară pentru a exclude orice echivoc, ipoteză care nu se regăsește în speță.	Se acceptă.
		La pct. 2.8 , propunem substituirea sintagmei „în dependență de” cu sintagma „în funcție de”, precum și a sintagmei „specificațiile	Se acceptă.

		tehnicele ale producătorului” cu sintagma „specificațiile tehnice ale producătorului”.	
		La pct. 2.9 , coroborat cu pct. 2.3, propunem redactarea ultimei teze, care în prezent are următorul cuprins: „Angajatorul va indica în planul de verificare frecvența efectuării verificării periodice”, precum și utilizarea unui singur termen pentru desemnarea aceleiași noțiuni, întrucât pct. 2.3 operează cu termenul „periodicitatea verificărilor”, iar pct. 2.9 cu termenul „frecvența”. Propunem următoarea redacție: „Angajatorul va indica în planul de verificare periodicitatea verificărilor.”	Se acceptă.
		La pct. 3.2 , propunem substituirea sintagmei „datele de identificarea ale angajatorului” cu sintagma „datele de identificare ale angajatorului”, precum și a sintagmei „conținutul verificării conform actele normative sectoriale” cu sintagma „conținutul verificării conform actelor normative sectoriale”.	Se respinge. Nu este clară recomandarea.
		La pct. 4.2 , propunem indicarea expresă a actului normativ care reglementează semnătura electronică, respectiv Legea nr. 124/2022 privind identificarea electronică și serviciile de încredere, precum și precizarea tipului de semnătură electronică aplicabil.	Se acceptă parțial.
		La anexa 1 și la anexa 2 la Instrucțiune , propunem uniformizarea denumirii acestora, respectiv „anexa nr. 1 la Instrucțiune” și „anexa nr. 2 la Instrucțiune”, întrucât în prezent prima este denumită „Anexă 1”, iar a doua „Anexa 2”, precum și numerotarea acestora în conformitate cu art. 49 alin. (4) din Legea nr. 100/2017.	Se acceptă.
		La anexa 2 la Instrucțiune , propunem completarea modelului raportului de verificare cu rubrica privind actul normativ sectorial și documentația tehnică în baza căreia a fost efectuată verificarea, care rezultă din pct. 3.2 și care în prezent lipsește, cu rubrica privind datele de identificare ale organismului de inspecție și numărul de înregistrare al acestuia în Registrul de stat, în cazul instalațiilor tehnice potențial periculoase, potrivit pct. 1.5 lit. a), precum și, pentru uniformitate cu anexa 1, cu rubrica privind codul fiscal al angajatorului.	Se acceptă.
		La Nota de fundamentare, pct. 3.1 , propunem ajustarea descrierii persoanei competente în funcție de soluția care va fi reținută la	Se respinge. Această prevedere a fost modificată în urma procesului de avizare.

		obiecția formulată la compartimentul 1) cu privire la pct. 1.5 lit. b), întrucât în prezent Nota indică cerințele privind studiile tehnice superioare sau medii de specialitate și experiența profesională de cel puțin 3 ani, care nu se regăsesc în textul proiectului.	
		La Nota de fundamentare, pct. 4.1, propunem revizuirea mențiunii potrivit căreia proiectul nu produce impact asupra sectorului public, ținând cont de obiecția formulată la compartimentul 1) cu privire la pct. 2.3, precum și de necesitatea actualizării listei de verificare aplicabile în domeniul securității și sănătății în muncă.	Nu se acceptă Prin Legea nr. 311/2025 a fost modificată Legea 140/2001 privind Inspectoratul de Stat al Muncii. Modificările respective au exclus Inspectoratul de Stat al Muncii din incidența Legii 131/2012. Modul de organizare și efectuare a activităților de inspecție a muncii se stabilesc prin acte normative interne. În cazul în care procedurile interne stabilite vor viza controale în baza unor liste de verificare acestea vor fi elaborate și aprobate prin acte interne ale Inspectoratului.
		La Nota de fundamentare, pct. 4.3, propunem completarea analizei impactului asupra sectorului privat cu estimarea numărului de angajatori vizați, a categoriilor de echipament de muncă supuse verificării și a costurilor de conformare, în special a costurilor de contractare a organismelor de inspecție și a persoanelor competente, cu evidențierea distinctă a exploatațiilor agricole, întrucât afirmația potrivit căreia Instrucțiunea nu creează sarcini administrative substanțiale noi pentru sectorul privat nu este susținută prin date. În acest sens, propunem elaborarea analizei impactului de reglementare în formă simplificată, potrivit art. 31 alin. (3) din Legea nr. 100/2017.	Menționăm că date care ar reflecta numărul de angajatori, numărul de echipamente, costurile de aplicare a instrucțiunii, nu pot fi identificate. Estimarea este imposibilă practic.
	Ministerul Infrastructurii și Industriei Alimentare	În preambulul proiectului de Ordin se face trimitere la pct. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 603/2011 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru folosirea de către lucrători a echipamentului de muncă la locul de muncă și la Hotărârea Guvernului nr.149/2021 cu privire la organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale. Cu toate acestea, în pct. 1.2 din Instrucțiune și pct. 5.2 din Nota de fundamentare sunt menționate drept temei legal direct și Legea nr. 186/2008 privind securitatea și sănătatea în muncă, precum și Legea nr. 151/2022 privind funcționarea în condiții de siguranță a obiectivelor industriale și a instalațiilor tehnice potențial periculoase. Astfel, se propune completarea preambulului proiectului de Ordin cu trimitere expresă la Legea nr. 186/2008 privind securitatea și sănătatea în muncă și Legea nr. 151/2022 privind funcționarea în	Se acceptă În proiectul de ordin propunerea este reflectată

		condiții de siguranță a obiectivelor industriale și a instalațiilor tehnice potențial periculoase.	
		Proiectul de Ordin prevede intrarea în vigoare după 6 luni de la data publicării în Monitorul Oficial. Însă, textul Instrucțiunii nu conține dispoziții tranzitorii referitoare la echipamentele de muncă care se află deja în exploatare la data intrării în vigoare a actului, generând incertitudine cu privire la termenele de punere în aplicare a primului Plan de verificare. Deci, se impune necesitatea completării Instrucțiunii cu dispoziții tranzitorii, prin care să se stabilească un termen rezonabil în care angajatorii sunt obligați să efectueze inventarierea echipamentelor existente și să aprobe primul Plan de verificare.	Se acceptă. Propunerea este reflectată în pct. 5.1. din Instrucțiune
		La subpct. 1.5 lit. a), se prevede că verificarea instalațiilor tehnice potențial periculoase este pusă în sarcina angajaților organismelor de inspecție acreditate. Totodată, prevederile pct. 5 și pct. 6 din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 603/2011 stabilesc că verificările se efectuează de către „lucrători competenți”, respectiv personalul angajatorului. În acest context, se constată o necorelare între prevederile Instrucțiunii și cadrul normativ în temeiul căruia aceasta urmează a fi aprobată. Or, potrivit art. 16 alin. (2) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, Instrucțiunea nu poate depăși cadrul stabilit de hotărârea în executarea căreia se emite. Prin urmare, se propune ca, prealabil sau concomitent cu aprobarea Instrucțiunii, să fie promovată modificarea pct. 5 și pct. 6 din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 603/2011, prin substituirea sintagmei „lucrători competenți” cu sintagma „persoane competente”. O asemenea abordare ar asigura coerența cadrului normativ și ar fi în concordanță cu prevederile art. 5 alin. (2) din Directiva 2009/104/CE. Totodată, atribuirea către organismele de inspecție a sarcinilor privind verificarea echipamentului de muncă și eliberarea rapoartelor de verificare poate depăși competențele și atribuțiile acestora, astfel cum sunt stabilite prin Legea nr. 151/2022 privind funcționarea în condiții de siguranță a obiectivelor industriale și a instalațiilor tehnice potențial periculoase, Legea nr. 235/2011	Se acceptă – pentru a păstra coerența cadrului normativ existent se va folosi expresia ”lucrător competent”.

		privind activitățile de acreditare și de evaluare a conformității și standardul SM EN ISO/IEC 17020 „Evaluarea conformității. Cerințe pentru organismele care efectuează inspecții”. Astfel, potrivit art. 17 din Legea nr. 151/2022, cerințele, drepturile, obligațiile și responsabilitățile organismelor de inspecție nu includ activități privind verificarea echipamentului de muncă, dar Directiva 2009/104/CE prevede verificarea echipamentelor de lucru. În consecință, un inspector din cadrul unui organism de inspecție nu poate fi considerat „persoană competentă pentru efectuarea verificării echipamentului de muncă” în sensul proiectului de Ordin în cauză. Sarcinile impuse personalului organismului de inspecție în conformitate cu Legea nr. 151/2022 și conform standardului ISO/IEC 17020, nu includ efectuarea „verificării echipamentului de muncă”. O persoană competentă în sensul prezentului proiect de Ordin trebuie să fi urmat o formare (cu dovezi de competență) în conformitate cu cerințele minime stabilite în anexa I la Directiva 2009/104/CE (anexa 1 și anexa 2 la Hotărârea Guvernului nr.603/2011). Cu toate acestea, angajatorul, fiind responsabil pentru asigurarea verificării echipamentelor de lucru, trebuie să stabilească desemnarea persoanei competente, inclusiv dacă această persoană este un departament (persoana) intern (internă) sau o terță parte. În cazul în care se menține prevederea de la pct. 1.5 lit. a), aducem la cunoștință faptul că, în noua versiune a standardului ISO/IEC 17020:2026, intrată în vigoare la 02.06.2026, clasificarea organismelor de inspecție a fost modificată, tipurile A, B și C fiind înlocuite cu tipurile A și non-A. În acest sens, este necesară verificarea corespondenței prevederilor proiectului cu cerințele aplicabile organismelor de inspecție potrivit versiunii actualizate a standardului.	
		La subpct. 1.5 lit. b), persoana desemnată de angajator trebuie să dețină „cunoștințe relevante pentru categoria de echipament verificat” și „experiență profesională în domeniu”, fără cerință de studii și fără prag de vechime, în timp ce pct. 3.1 din Nota de fundamentare descrie aceeași literă ca impunând „studii tehnice superioare sau medii de specialitate relevante” și „o experiență profesională de cel puțin 3 ani în domeniu”, cerințe absente în textul proiectului. Întrucât persoana competentă constată deficiențele,	Se acceptă modificarea Notei de fundamentare.

		stabilește termenele de remediere și semnează raportul pus la dispoziția autorității de control, condițiile de calificare urmează a fi verificabile. Se propune completarea pct. 1.5 lit. b) cu cerințele descrise în Nota de fundamentare sau, după caz, uniformizarea acestora din urmă cu textul proiectului.	
		La subpct. 2.6, termenul de „verificare inițială” poate crea confuzii de interpretare, lăsând să se înțeleagă că persoana competentă desemnată de angajator reia testele tehnice de laborator sau de fabrică. În acest sens, considerăm necesară delimitarea clară a verificării inițiale de încercările tehnice și tehnologice efectuate în cadrul procesului de montare și punere în funcțiune a echipamentului. În conformitate cu legislația din domeniul securității industriale, inclusiv Legea nr. 151/2022, precum și cu prevederile Legii nr. 162/2023 privind supravegherea pieței și conformitatea produselor, conformitatea, siguranța și fiabilitatea unui echipament nou montat sunt atestate, după caz, prin documentele aferente acestuia, inclusiv: certificatele și/sau declarațiile de conformitate; documentația de proiect; actele de finalizare a încercărilor în complex (probele tehnologice efectuate după montare de către organizația specializată). În acest context, se propune reformularea pct. 2.6 al Instrucțiunii, astfel încât să se precizeze expres că verificarea inițială reprezintă o procedură administrativ-vizuală și nu presupune repetarea încercărilor tehnice efectuate și documentate anterior. Verificările ulterioare urmează a fi efectuate de persoana competentă sau, după caz, de organismul de inspecție, la periodicitatea stabilită de actele normative ori de documentele normativ-tehnice aplicabile, în vederea constatării menținerii conformității produselor sau instalațiilor, cu consemnarea rezultatelor în Raportul de verificare.	Se acceptă.
		La subpct. 4.1 din Instrucțiune se stabilește un termen de păstrare a rapoartelor de verificare de 5 ani, iar pentru instalațiile tehnice potențial periculoase înregistrate în Registrul de stat prevăzut de Legea nr. 151/2022 — „pe toată durata de exploatare”. Totodată, pct. 7 din Anexa nr. 1 la HG nr. 603/2011 prevede un termen unic de 5 ani. Se constată o necorelare între prevederile proiectului Instrucțiunii și cadrul normativ în temeiul căruia aceasta urmează a fi aprobată.	Se acceptă.

		Prin urmare, se propune introducerea în pct. 4.1 din Instrucțiune a unei trimiteri exprese la prevederile Legii nr. 151/2022, care ar justifica păstrarea documentației pe întreaga durată de funcționare a instalațiilor potențial periculoase, pentru a evita coliziunile juridice cu HG nr. 603/2011.	
5.	Ministerul Energiei Nr. 07-2309 din 07.09.2026	Ministerul Energiei a examinat <i>proiectul de ordin pentru aprobarea Instrucțiunii de verificare a echipamentului de muncă a cărui securitate depinde de condițiile de instalare</i> și în limita competențelor funcționale, comunică lipsa obiecțiilor și/sau propunerilor asupra proiectului de document.	Se ia act.
6.	Confederația Națională a Sindicatelor din Moldova Nr. 05-07/595 din 07.09.2026	Prin prezenta, cu referire la proiectul de ordin pentru aprobarea Instrucțiunii de verificare a echipamentului de muncă a cărui securitate depinde de condițiile de instalare, comunicăm lipsa de obiecții și propuneri.	Se ia act.
7.	Confederația Națională a Patronatului din Republica Moldova nr. 05/1-127 din 16.09.2026	Confederația Națională a Patronatului din Moldova (CNPM) a examinat proiectul de ordin pentru aprobarea Instrucțiunii de verificare a echipamentului de muncă a cărui securitate depinde de condițiile de instalare, elaborat pentru executarea pct. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 603/2011 și în conformitate cu Legea securității și sănătății în muncă nr. 186/2008, Legea nr. 151/2022 și Directiva 2009/104/CE. CNPM susține, în principiu, scopul proiectului — consolidarea securității și sănătății lucrătorilor prin reglementarea unitară a verificării inițiale, periodice și excepționale a echipamentelor de muncă — și apreciază efortul de armonizare cu legislația Uniunii Europene. Totodată, în urma consultării membrilor patronatelor afiliate, formulăm următoarele observații și propuneri, ce solicităm a fi luate în considerare la definitivarea proiectului.	Se ia act
		1. Cerințele față de "persoana competentă" desemnată de angajator (pct. 1.5 lit. b) Condiția experienței profesionale de minimum 3 ani, cumulată cu studii tehnice de specialitate, poate fi dificil de îndeplinit de întreprinderile mici și mijlocii, care deseori nu dispun de personal tehnic propriu. Propunem clarificarea posibilității de externalizare a acestei funcții către prestatori specializați, precum și instituirea unei perioade de tranziție rezonabile pentru conformare	Se acceptă. Propunerea este reflectată în pct. 1.5. lit. b).

		2. Termenul de intrare în vigoare Recomandăm stabilirea unui termen de intrare în vigoare de minimum 6 luni de la publicare, pentru a oferi angajatorilor timp suficient de a inventaria echipamentele de muncă vizate, a identifica persoanele competente și a elabora planurile de verificare conform modelului din Anexa 1. 3. Claritatea periodicității verificărilor (pct. 2.9) Proiectul lasă stabilirea periodicității verificărilor la latitudinea angajatorului, în lipsa unor repere minime aplicabile echipamentelor care nu fac obiectul unor acte normative sectoriale specifice. Propunem completarea Instrucțiunii cu termene-cadru orientative sau cu trimitere expresă la un ghid metodologic elaborat de autoritate, pentru a evita interpretări divergente și eventuale sancțiuni disproporționate.	Se acceptă. Propunerea este reflectată în proiect la pct. 5.1. Se acceptă parțial. Pct. 2.9. este completat cu condiții suplimentare care vor ajuta angajatorul să stabilească o periodicitate obiectivă de verificare a echipamentului
Procedura de expertizare juridică și anticorupție			
1	Ministerul Justiției Nr. din		
2	Centrul Național Anticorupție Nr.		

1	Titlul actului UE, inclusiv cea mai recentă modificare, nr. CELEX Directiva 2009/104/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru folosirea de către lucrători a echipamentului de muncă la locul de muncă [a doua directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE] (Versiune codificată) (Text cu relevanță pentru SEE), CELEX 32009L0104			
2	Titlul actului normativ national/proiectului de transpunere: Legea securității și sănătății în muncă nr. 186/2008 Hotărîrea Guvernului nr. 603/2011 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru folosirea de către lucrători a echipamentului de muncă la locul de muncă Proiectul de Ordin pentru aprobarea Instrucțiunii de verificare a echipamentului de muncă securitatea cărui depinde de modul de instalare			
3	Gradul general de compatibilitate Compatibil			
4	Autoritatea/persoana responsabilă Ministerul Muncii și Protecției Sociale, Igor Ciloci șef adjunct Direcția politici în domeniul raporturilor de muncă și dialog social			
5	Data întocmirii/revizuirii 24. 10. 2024/ 25.06.2026			
Actul UE în limba română 6		Actul/ proiectul/ actele normativ/e național/e în limba română 7	Gradul de compatibilitate 8	Observații 9
CAPITOLUL I DISPOZIȚII GENERALE Articolul 1 Obiectul (1) Prezenta directivă, care este a doua directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE, stabilește cerințele minime de protecție în materie de securitate și sănătate privind folosirea de către lucrători a echipamentului de muncă la locul de muncă, astfel cum este acesta definit la articolul 2.		Hotărârea Guvernului nr. 603/2011 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru folosirea de către lucrători a echipamentului de muncă la locul de muncă Punctul 1: 1. Se aprobă: Cerințele minime generale de securitate și sănătate pentru folosirea de către lucrători a echipamentului de muncă la locul de muncă, conform anexei nr. 1; Cerințele minime de securitate și sănătate aplicabile echipamentului de muncă, conform anexei nr. 2; Cerințele minime suplimentare de securitate și sănătate pentru folosirea de către lucrători a echipamentului de muncă la locul de muncă, conform anexei nr.3.	Compatibil	
(2) Dispozițiile Directivei 89/391/CEE se aplică în întregime domeniului menționat la alineatul (1), fără a aduce atingere dispozițiilor mai restrictive sau speciale cuprinse în prezenta directivă.		Legea securității și sănătății în muncă 186/2008 transpune prevederile Directivei 89/391/CEE Art. 2 din Legea 186/2008 stabilește principiile generale privind prevenirea riscurilor profesionale, protecția lucrătorilor la locul de muncă, eliminarea factorilor de risc și de accidentare, informarea, consultarea, participarea echilibrată, instruirea lucrătorilor și a reprezentanților acestora, precum și liniile directoare generale privind aplicarea principiilor menționate.	Compatibil	
Articolul 2 Definittii		a)_ Legea Nr. 186/2008	Compatibil	

În sensul prezentei directive: (a) prin „echipament de muncă” se înțelege orice mașină, aparat, unealtă sau instalație folosite la locul de muncă; (b) prin „folosirea echipamentului de muncă” se înțelege orice activitate referitoare la echipamentul de muncă, cum ar fi pornirea și oprirea echipamentului, modul de folosire, transportul, repararea, transformarea și întreținerea, inclusiv, în special, curățarea lui; (c) prin „zonă periculoasă” se înțelege orice zonă din interiorul sau din jurul echipamentului de muncă ce poate prezenta riscuri pentru securitatea sau sănătatea unui lucrător expus; (d) prin „lucrător expus” se înțelege orice lucrător care se găsește integral sau parțial într-o zonă periculoasă; (e) prin „operator” se înțelege lucrătorul sau lucrătorii însărcinați cu folosirea echipamentului de muncă.	Articolul 1 prevede: echipament de lucru – orice mașină, aparat, unealtă sau instalație folosită la locul de muncă; b) Hotărârea Guvernului nr. 603/2011 Prevede în punctul 2: zonă periculoasă – orice zonă din interiorul sau din jurul echipamentului de muncă care poate prezenta riscuri pentru securitatea sau sănătatea unui lucrător expus. lucrător expus – orice lucrător care se află integral sau parțial într-o zonă periculoasă; operator – lucrător însărcinat cu folosirea echipamentului de muncă;		
CAPITOLUL II OBLIGAȚIILE ANGAJATORULUI Articolul 3 Obligații generale (1) Angajatorul ia măsurile necesare pentru ca echipamentul de muncă pus la dispoziția lucrătorilor din întreprindere sau unitate să corespundă muncii prestate sau să fie adaptat acestui scop și să poată fi folosit de către lucrători, fără a pune în pericol securitatea sau sănătatea lor. La alegerea echipamentului de muncă pe care intenționează să îl folosească, angajatorul trebuie să țină seama de condițiile de muncă și de caracteristicile specifice acesteia, precum și de pericolele existente în întreprinderea sau unitatea respectivă, în special la locul de muncă, pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor sau de orice alte pericole care s-ar putea adăuga ca urmare a folosirii echipamentului de muncă respectiv.	Hotărârea Guvernului nr. 603/2011 în Anexa nr. 1, punctul 1: 1. Angajatorii trebuie să ia măsurile necesare pentru ca echipamentul de muncă pus la dispoziția lucrătorilor din unitate să corespundă muncii prestate ori să fie adaptat acestui scop și să poată fi folosit de către lucrători, fără a pune în pericol securitatea sau sănătatea lor.	Compatibil	
(2) În cazul în care nu este pe deplin posibil să se asigure folosirea echipamentului de muncă fără nici un risc pentru sănătatea și securitatea lucrătorilor, angajatorul trebuie să ia măsuri corespunzătoare pentru diminuarea riscurilor.	Hotărârea Guvernului nr. 603/2011 în Anexa nr. 1 punctul 3: 3. În cazul în care nu este pe deplin posibil să se asigure folosirea echipamentului de muncă fără nici un risc pentru sănătatea și securitatea lucrătorilor, angajatorii trebuie să ia măsuri corespunzătoare pentru diminuarea riscurilor profesionale.	Compatibil	
Articolul 4 Norme privind echipamentele de muncă	Hotărârea Guvernului nr. 603/2011 Punctul 3:	Compatibil	

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 3, angajatorul obține sau folosește: (a) echipamente de muncă puse la dispoziția lucrătorilor din întreprindere sau unitate pentru prima oară după 31 decembrie 1992 și care respectă: (i) dispozițiile oricărei directive comunitare aplicabile; (ii) cerințele minime prevăzute în anexa I, în măsura în care nu există o altă directivă comunitară aplicabilă sau cele existente se aplică numai parțial; (b) echipamente de muncă puse deja la dispoziția lucrătorilor din întreprindere sau unitate la 31 decembrie 1992 și care se conformează cerințelor minime prevăzute în anexa I în cel mult patru ani de la această dată; (c) fără a aduce atingere literei (a) punctul (i) și prin derogare de la litera (a) punctul (ii) și de la litera (b), echipamentele de muncă specifice, care trebuie să îndeplinească cerințele de la punctul 3 din anexa I, care, fiind deja puse la dispoziția lucrătorilor din întreprindere sau unitate la 5 decembrie 1998, trebuie să se conformeze cerințelor minime prevăzute în anexa I în cel mult patru ani de la această dată.	3. Fără a aduce atingere dispozițiilor punctelor 1 – 3 din anexa nr. 1 la prezenta hotărîre, angajatorii trebuie să procure și să folosească: 1) echipamente de muncă care, fiind puse la dispoziția lucrătorilor din unitate pentru prima oară după 31 decembrie 2014, respectă: a) dispozițiile oricărui act normativ național care transpune legislația europeană relevantă aplicabilă; b) cerințele minime prevăzute în anexa nr. 2 la prezenta hotărîre, în cazul în care nu există sau se aplică parțial un alt act normativ național care transpune legislația europeană aplicabilă; 2) echipamente de muncă care, fiind puse la dispoziția lucrătorilor din unitate înainte de 1 ianuarie 2015, se conformează cerințelor minime prevăzute în anexa nr. 2 la prezenta hotărîre, în termen de cel mult 4 ani de la data menționată; 3) fără a aduce atingere dispozițiilor literei a) subpunctul 1) și prin derogare de la litera b) subpunctul 1) și de la subpunctul 2) al prezentului punct, echipamentele de muncă specifice, care trebuie să îndeplinească cerințele capitolului III din anexa nr. 2 la prezenta hotărîre, fiind deja puse la dispoziția lucrătorilor din unitate înainte de 1 ianuarie 2015, trebuie să se conformeze cerințelor minime prevăzute în anexa nr. 2 în cel mult 4 ani de la această dată.		
(2) Angajatorul ia măsurile necesare pentru ca, pe toată durata folosirii sale, echipamentele de muncă să fie menținute, prin metode de întreținere corespunzătoare, la un nivel care să respecte alineatul (1) litera (a) sau (b), după caz.	Hotărârea Guvernului nr. 603/2011 În anexa nr. 1, Secțiunea a 2-a: 1) pe toată durata folosirii, echipamentul de muncă să fie menținut, prin metode de întreținere corespunzătoare, la un nivel tehnic care să respecte dispozițiile prevăzute la punctul 3 subpunctul 1) sau subpunctul 2) din hotărîre, după caz; 2) echipamentul de muncă pus la dispoziția lucrătorilor să fie folosit în conformitate cu dispozițiile cuprinse în anexa nr. 3.	Compatibil	
(3) Statele membre stabilesc, după consultarea partenerilor sociali și luând în considerare legislațiile sau practicile naționale, modalitățile care să permită realizarea unui nivel de securitate corespunzător obiectivelor prevăzute în anexa II.	Articolul 4. Din Legea 186/2008 stabilește că politica statului în domeniul securității și sănătății în muncă se elaborează și se reexaminează cu consultarea patronatelor și a sindicatelor, ținînd cont de evoluția reglementărilor internaționale în acest domeniu și de progresul tehnic. Anexa 3 la Hotărârea Guvernului nr. 603/2011, conține Cerințele minime de securitate și sănătate aplicabile echipamentului de muncă	Compatibil	

Articolul 5 Verificarea echipamentelor de muncă (1) Angajatorul ia măsurile necesare pentru ca echipamentele de muncă a căror securitate depinde de condițiile de instalare să fie supuse unei verificări inițiale (după instalare și înainte de prima punere în funcțiune) și unei verificări după fiecare montare într-un loc nou sau un amplasament nou, efectuate de către persoane competente, în conformitate cu legislațiile sau practicile naționale, în scopul asigurării unei instalări corecte și a bunei funcționări a acestor echipamente de muncă.	Hotărârea Guvernului nr. 603/2011 Anexa nr. 1 În secțiunea a 3-a 5. Angajatorii trebuie să ia măsurile necesare pentru ca echipamentul de muncă, a cărui securitate depinde de condițiile de instalare, să fie supus unei verificări inițiale (după instalare și înainte de prima punere în funcțiune) și unei verificări după fiecare montare într-un loc nou sau un amplasament nou, efectuate de către lucrători competenți, în scopul asigurării unei instalări corecte și a bunei funcționări a acestui echipament de muncă.	Compatibil	
(2) Pentru a garanta respectarea cerințelor de securitate și sănătate, pentru depistarea deteriorărilor ce pot fi la originea unor situații periculoase și pentru remedierea la timp a acestor deteriorări, angajatorul ia măsurile necesare pentru ca echipamentele de muncă ce sunt supuse unor influențe putând genera astfel de deteriorări să facă obiectul: (a) unor verificări periodice și, dacă este cazul, unor testări periodice efectuate de către persoane competente, în conformitate cu legislațiile sau practicile naționale; (b) unor verificări excepționale, efectuate de către persoane competente, în sensul legislațiilor sau practicilor naționale, de fiecare dată când s-au produs evenimente excepționale care ar fi putut avea consecințe dăunătoare asupra securității echipamentului de muncă, cum ar fi transformări, accidente, fenomene naturale, perioade prelungite de neutilizare.	Hotărârea Guvernului nr. 603/2011 Anexa nr. 1 În secțiunea a 3-a, punctul 6: 6. Pentru a garanta respectarea cerințelor de securitate și sănătate privind depistarea deteriorărilor ce pot fi la originea unor situații periculoase și pentru remedierea la timp a acestor deteriorări, angajatorii trebuie să ia măsurile necesare pentru ca echipamentul de muncă, ce este supus unor influențe care pot genera astfel de deteriorări, să facă obiectul: 1) unor verificări periodice și, dacă este cazul, unor testări periodice, efectuate de către lucrători competenți; 2) unor verificări excepționale, efectuate de către lucrători competenți, de fiecare dată când s-au produs evenimente excepționale care ar fi putut avea consecințe dăunătoare asupra securității echipamentului de muncă, cum ar fi transformări, accidente, fenomene naturale, perioade prelungite de neutilizare.	Compatibil	
(3) Rezultatele verificărilor sunt înregistrate și puse la dispoziția autorității competente. Ele sunt păstrate pe o perioadă de timp corespunzătoare. În cazul în care echipamentele de muncă respective sunt folosite în exteriorul întreprinderii, ele sunt însoțite de o dovadă materială a efectuării ultimei verificări.	Hotărârea Guvernului nr. 603/2011 Anexa nr. 1 În secțiunea a 3-a, punctul 7: 7. Rezultatele verificărilor echipamentului de muncă trebuie să fie înregistrate și păstrate de către angajatori pe o perioadă de 5 ani. Rezultatele verificărilor sînt puse la dispoziția inspectoratului teritorial de muncă la solicitarea acestuia.	Compatibil	
(4) Statele membre stabilesc modalitățile de efectuare a acestor verificări.	Hotărârea Guvernului nr. 603/2011 În punctul 5 prevede:	Compatibil	

	5. Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei va emite, pînă la 31 decembrie 2012, cu consultarea partenerilor sociali, instrucțiuni care să prevadă modalitățile de efectuare a verificărilor echipamentului de muncă menționate la punctele 5 – 8 din anexa nr. 1 la prezenta hotărîre. Proiectul de Proiectul de Ordin pentru aprobarea Instrucțiunii de verificare a echipamentului de muncă a cărui securitate depinde de condițiile de instalare Prezentul Ordin transpune articolul 5 alineatul (4) din Directiva 2009/104/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru folosirea de către lucrători a echipamentului de muncă la locul de muncă (a doua directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 260 din 3 octombrie 2009. În temeiul: Legii nr. 186/2008 privind securitatea și sănătatea în muncă; Legea nr. 151/2022 privind funcționarea în condiții de siguranță a obiectivelor industriale și a instalațiilor tehnice potențial periculoase; punctului 5 din Hotărârea Guvernului nr. 603 din 11 august 2011 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru folosirea de către lucrători a echipamentului de muncă la locul de muncă; punctului 7, subpunctul 1); subpunctul 3¹, punctului 8), subpunctul 13) din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 149/2021; În scopul, ameliorării securității și sănătății în muncă, precum și în scopul diminuării numărului de persoane accidentate în muncă ORDON: 1. Se aprobă Instrucțiunea de verificare a echipamentului de muncă a cărui securitate depinde de condițiile de instalare, conform anexei. 2. Controlul asupra executării prezentului Ordin se pune în seama Inspectoratului de Stat al Muncii. 3. Prezentul Ordin se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova și intră în vigoare după 6 luni de la data publicării.		
Articolul 6 Echipamentele de muncă cu risc specific	Hotărârea Guvernului nr. 603/2011 Anexa nr.1	Compatibil	

Dacă se presupune că folosirea unui echipament de muncă poate prezenta un risc specific pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor, angajatorul trebuie să ia măsurile necesare pentru a se asigura că: (a) folosirea echipamentului de muncă este rezervată numai persoanelor însărcinate să îl folosească; (b) lucrările de reparații, transformare sau întreținere sunt efectuate numai de către lucrătorii cu atribuții în acest sens.	În secțiunea a 4-a: Dacă folosirea unui echipament de muncă este susceptibilă să prezinte un risc specific pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor, angajatorii trebuie să ia măsurile necesare pentru a se asigura că: 1) folosirea echipamentului de muncă este accesibilă numai lucrătorilor însărcinați să îl folosească; 2) lucrările de reparații, transformare sau întreținere sînt efectuate numai de către lucrătorii cu atribuții în acest sens.		
Articolul 7 Ergonomia și sănătatea la locul de muncă Angajatorul ia în mod deosebit în considerare, la aplicarea cerințelor minime de securitate și sănătate, postul de lucru și poziția lucrătorilor în utilizarea echipamentului de muncă, precum și principiile ergonomice.	Hotărârea Guvernului nr. 603/2011 Anexa nr. 1, secțiunea a 5-a: 10. La aplicarea cerințelor minime de securitate și sănătate, angajatorii trebuie să ia în mod deosebit în considerare postul de lucru și poziția lucrătorilor în utilizarea echipamentului de muncă, precum și principiile ergonomice.	Compatibil	
Articolul 8 Informarea lucrătorilor (1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 10 din Directiva 89/391/CEE, angajatorul ia măsurile necesare pentru ca lucrătorii să dispună de informații adecvate și, dacă este cazul, de instrucțiuni cu privire la echipamentul de muncă folosit la locul de muncă.	Hotărârea Guvernului nr. 603/2011 Anexa nr. 1, secțiunea a 6-a: 11. Angajatorii trebuie să ia măsurile necesare pentru ca lucrătorii să dispună de informații adecvate și de instrucțiuni scrise referitoare la folosirea echipamentului de muncă la locul de muncă.	Compatibil	
(2) Informațiile și instrucțiunile cuprind un număr minim de indicații referitoare la securitate și sănătate în ceea ce privește: (a) condițiile de folosire a echipamentului de muncă; (b) situații anormale previzibile; (c) concluziile care pot fi trase, acolo unde este cazul, din experiența acumulată în urma folosirii echipamentului de muncă. Lucrătorii sunt atenționați în legătură cu riscurile la care sunt expuși, cu echipamentele de muncă ce se află în imediata lor vecinătate la locul de muncă, precum și cu modificările care-i vizează, în măsura în care ele afectează echipamentele de muncă situate în imediata lor vecinătate la locul de muncă, chiar dacă nu le utilizează direct. (3) Informațiile și instrucțiunile sunt pe înțelesul lucrătorilor în cauză.	Hotărârea Guvernului nr. 603/2011 Anexa nr. 1, secțiunea a 6-a: 12. Informațiile și instrucțiunile scrise prevăzute la punctul 11 al prezentei Cerințe trebuie să fie pe înțelesul lucrătorilor și să cuprindă un număr minim de date referitoare la securitate și sănătate privind: 1) condițiile de folosire a echipamentului de muncă; 2) situațiile anormale previzibile; 3) concluziile care pot fi trase, acolo unde este cazul, din experiența acumulată în urma folosirii echipamentului de muncă. 13. Lucrătorii trebuie să fie informați în legătură cu riscurile profesionale la care sînt expuși, cu echipamentele de muncă ce se află în imediata vecinătate la locul de muncă, precum și cu modificările care-i vizează, în măsura în care ele afectează echipamentele de muncă situate în imediata lor vecinătate la locul de muncă, chiar dacă lucrătorii nu folosesc direct acest echipament.	Compatibil	
Articolul 9 Formarea lucrătorilor	Hotărârea Guvernului nr. 603/2011	Compatibil	

Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 12 din Directiva 89/391/CEE, angajatorul ia măsurile necesare pentru ca: (a)lucrătorii însărcinați cu folosirea echipamentului de muncă să primească o formare corespunzătoare, inclusiv cu privire la riscurile pe care le poate prezenta echipamentul respectiv; (b)lucrătorii menționați la articolul 6 litera (b) să primească o formare specifică corespunzătoare.	Anexa nr. 1, secțiunea a 6-a: 14. Angajatorii trebuie să ia măsurile necesare pentru ca: 1) lucrătorii însărcinați cu folosirea echipamentului de muncă să fie instruiți corespunzător, inclusiv cu privire la riscurile profesionale posibile, determinate de folosirea echipamentului de muncă; 2) lucrătorii menționați la punctul 9 subpunctul 2) trebuie să beneficieze de o instruire corespunzătoare.		
Articolul 10 Consultarea și participarea lucrătorilor Consultarea și participarea lucrătorilor sau a reprezentanților acestora cu privire la problemele la care se face referire în prezenta directivă, inclusiv anexele acesteia, se desfășoară în conformitate cu articolul 11 din Directiva 89/391/CEE.	Legea nr. 186/2008 Articolul 15 alin. (3) Lucrătorii, inclusiv cei care prestează munca la distanță, și/sau reprezentanții lucrătorilor iau parte, în mod echilibrat, ori sînt consultați în prealabil și în timp util de către angajator cu privire la: a) orice măsură ce ar afecta securitatea și sănătatea în muncă; b) desemnarea lucrătorilor specificați la art.11 alin. (1) și la art.12 alin. (2), precum și cu privire la activitățile specificate la art.11 alin.	Compatibil	
CAPITOLUL III DISPOZIȚII DIVERSE Articolul 11 Modificarea anexelor (1) Modificarea anexei I în sensul adăugării unor cerințe minime suplimentare, aplicabile echipamentelor de muncă specifice menționate la punctul 3 din anexa I, este adoptată de către Consiliu, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 137 alineatul (2) din tratat.		Inaplicabil Moldova	Republicii
(2) Sunt adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 17 alineatul (2) din Directiva 89/391/CEE adaptările de natură strict tehnică ale anexelor în funcție de: (a)adoptarea directivelor în domeniul armonizării tehnice și al standardizării echipamentelor de muncă; sau (b)progresele tehnice, modificarea normelor sau a specificațiilor internaționale și noutățile din domeniul echipamentelor de muncă.		Inaplicabil Moldova	Republicii
Articolul 12 Dispoziții finale Statele membre comunică Comisiei textul dispozițiilor de drept intern deja adoptate sau în curs de adoptare în domeniul reglementat de prezenta directivă.		Inaplicabil Moldova	Republicii

Articolul 13 Directiva 89/655/CEE, astfel cum a fost modificată prin directivele menționate în anexa III partea A, se abrogă, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor menționate în anexa III partea B. Trimiterile la directiva abrogată se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa IV.		Inaplicabil Moldova	Republicii	
Articolul 14 Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.		Inaplicabil Moldova	Republicii	
Articolul 15 Prezenta directivă se adresează statelor membre.		Inaplicabil Moldova	Republicii	
ANEXA I CERINȚE MINIME [prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) și litera (b)] 1. Observații preliminare Obligațiile prevăzute în prezenta anexă se aplică ținând seama de prezenta directivă și în cazurile în care echipamentul de muncă prezintă riscurile respective. Cerințele minime enunțate în continuare, în măsura în care se aplică echipamentelor de muncă puse în funcțiune, nu necesită obligatoriu aceleași măsuri ca și cerințele esențiale referitoare la echipamentele de muncă noi.	Hotărârea Guvernului nr. 603/2011 Anexa nr. 2, Capitolul 1, punctul 2: Cerințele minime enunțate în continuare, în măsura în care se aplică echipamentelor de muncă puse în funcțiune, nu necesită obligatoriu aceleași măsuri ca și cerințele esențiale referitoare la echipamentele de muncă noi.	Compatibil		
2. Cerințe minime generale aplicabile echipamentului de muncă 2.1. Dispozitivele de comandă ale echipamentului de muncă ce afectează securitatea trebuie să fie vizibile, ușor de identificat și, dacă este necesar, marcate corespunzător. Exceptând unele cazuri, dispozitivele de comandă trebuie amplasate în exteriorul zonelor periculoase, astfel încât punerea lor în funcțiune să nu prezinte riscuri suplimentare. Acestea nu trebuie să genereze riscuri ca urmare a unei manevre neintenționate. Dacă este necesar, de la postul de comandă principal, operatorul trebuie să aibă posibilitatea de a se asigura că nicio persoană nu se	Hotărârea Guvernului nr. 603/2011 Anexa nr. 2, Capitolul II, 3. Dispozitivele de comandă ale echipamentului de muncă, care afectează securitatea lucrătorilor, trebuie să fie vizibile, ușor de identificat și, dacă este necesar, marcate corespunzător. 4. Dispozitivele de comandă ale echipamentului de muncă trebuie amplasate în exteriorul zonelor periculoase, astfel încât punerea lor în funcțiune să nu prezinte riscuri profesionale suplimentare.	Compatibil		

găsește în zonele periculoase. Dacă acest lucru nu este posibil, orice pornire trebuie să fie precedată automat de un sistem de siguranță, cum ar fi un semnal de avertizare sonor sau vizual. Un lucrător expus trebuie să aibă timpul sau mijloacele necesare pentru a evita rapid riscurile generate de pornirea sau oprirea echipamentului de muncă. Sistemele de comandă trebuie să fie sigure și alegerea lor trebuie să ia în considerare defecțiunile, perturbațiile și constrângerile previzibile în cadrul utilizării prevăzute. 2.2. Pornirea echipamentului de muncă trebuie să fie posibilă numai prin acționarea intenționată a dispozitivului de comandă prevăzut în acest scop. Același lucru este valabil și pentru: — repornirea echipamentului după o oprire, indiferent de cauza opririi; — comanda modificării semnificative a condițiilor de funcționare (de exemplu, viteză, presiune etc.), cu excepția cazurilor în care repornirea sau modificarea nu prezintă niciun risc pentru lucrătorii expuși. Această cerință nu se aplică repornirii sau modificării condițiilor de funcționare rezultate din derularea unei secvențe normale de funcționare a unui dispozitiv automat. 2.3. Orice echipament de muncă trebuie prevăzut cu un dispozitiv de comandă care să îl oprească complet și în condiții de securitate. Orice post de lucru trebuie prevăzut cu un dispozitiv de comandă care să întrerupă funcționarea echipamentului de muncă în totalitate sau numai parțial, în funcție de riscurile existente, astfel încât echipamentul de muncă să funcționeze în condiții de securitate. Comanda de oprire a echipamentului de muncă trebuie să aibă prioritate față de comenzile de pornire. Dacă echipamentul de muncă sau componentele periculoase ale acestuia au fost oprite, alimentarea cu energie electrică a dispozitivelor de comandă trebuie să fie întreruptă. 2.4. Dacă este cazul, în funcție de riscurile pe care le prezintă și de timpul normal de oprire, echipamentul de muncă trebuie prevăzut cu un dispozitiv de oprire de urgență. 2.5. Echipamentul de muncă ce prezintă riscuri datorate căderilor de obiecte sau proiectării acestora trebuie prevăzut cu dispozitive de siguranță corespunzătoare.	Dispozitivele de comandă ale echipamentului de muncă nu trebuie să genereze riscuri profesionale ca urmare a unei manevre neintenționate. 5. De la postul de comandă principal, operatorul trebuie să aibă posibilitatea de a se asigura că nici o persoană nu se găsește în zonele periculoase. Dacă acest lucru nu este posibil, orice pornire trebuie să fie precedată automat de un sistem de siguranță, cum ar fi un semnal de avertizare sonor sau vizual. Un lucrător expus unor riscuri profesionale trebuie să aibă timpul și mijloacele necesare pentru a evita rapid riscurile profesionale generate de pornirea și oprirea echipamentului de muncă. Sistemele de comandă ale echipamentului de muncă trebuie să fie sigure. 6. La alegerea sistemelor de comandă ale echipamentului de muncă trebuie să se ia în considerare defecțiunile, perturbațiile și constrângerile previzibile în cadrul utilizării prevăzute. 7. Pornirea echipamentului de muncă trebuie să fie posibilă numai prin acționarea intenționată a dispozitivului de comandă prevăzut în acest scop. Același lucru este valabil și pentru repornirea echipamentului de muncă după o oprire, indiferent de cauza opririi, precum și pentru comanda modificării semnificative a condițiilor de funcționare, exceptând cazurile în care această repornire sau modificare nu prezintă nici un risc profesional pentru lucrătorii expuși. Această cerință nu se aplică repornirii sau modificării condițiilor de funcționare rezultate din derularea unei secvențe normale de funcționare a unui dispozitiv automat. 8. Toate echipamentele de muncă trebuie prevăzute cu un dispozitiv de comandă care să le oprească complet și în condiții de securitate. 9. Toate posturile de lucru trebuie prevăzute cu un dispozitiv de comandă care să întrerupă funcționarea tuturor sau numai a unora din echipamentele de muncă, în funcție de riscurile profesionale existente,		
--	--	--	--

Echipamentul de muncă ce prezintă riscuri datorate degajărilor de gaze, vapori, lichide sau pulberi trebuie prevăzut cu dispozitive corespunzătoare de reținere sau evacuare în apropierea surselor de risc. 2.6. Dacă securitatea și sănătatea lucrătorilor impun acest lucru, echipamentul de muncă și elementele sale componente trebuie stabilizate prin fixare sau alte mijloace. 2.7. În cazul în care există riscul ruperii sau spargerii unor elemente ale echipamentului de muncă, situație care ar putea prezenta riscuri semnificative pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor, trebuie luate măsuri de protecție corespunzătoare. 2.8. Dacă există riscul producerii de accidente prin contactul mecanic cu piesele mobile ale echipamentului de muncă, acestea trebuie prevăzute cu dispozitive de protecție care să împiedice accesul în zonele periculoase sau să oprească mișcarea elementelor mobile înainte de pătrunderea în zonele periculoase. Dispozitivele de protecție trebuie: — să fie de construcție robustă; — să nu genereze riscuri suplimentare; — să nu poată fi înlăturate cu ușurință sau scoase din starea de funcționare; — să fie situate la o distanță suficientă față de zona periculoasă; — să nu limiteze mai mult decât este necesar observarea ciclului de muncă; — să permită intervențiile necesare pentru montarea sau înlocuirea pieselor și pentru lucrările de întreținere, limitând accesul numai la zona în care se desfășoară activitatea sau trebuie realizată lucrarea, dacă este posibil, fără demontarea dispozitivelor de protecție. 2.9. Zonele și punctele de lucru sau cele în care se execută operațiunile de întreținere ale echipamentului de muncă trebuie iluminate corespunzător, în funcție de lucrările realizate. 2.10. Dacă este cazul, anumite părți ale echipamentului de muncă ce sunt expuse unor temperaturi înalte sau foarte scăzute trebuie protejate pentru a preveni riscul ca lucrătorii să intre în contact cu acestea sau să se apropie prea mult de ele. 2.11. Dispozitivele de alarmă montate pe echipamentul de muncă trebuie să fie lipsite de ambiguități, ușor de perceput și de înțeles.	astfel încât echipamentele de muncă să funcționeze în condiții de securitate. Comanda de oprire a echipamentelor de muncă trebuie să aibă prioritate față de comenzile de pornire a lor. Dacă echipamentul de muncă sau componentele periculoase ale acestuia au fost oprite, alimentarea cu energie electrică a dispozitivelor de comandă trebuie să fie întreruptă. 10. În funcție de riscurile profesionale pe care le prezintă și de timpul normal de oprire, echipamentul de muncă trebuie prevăzut cu un dispozitiv de oprire de urgență. 11. Echipamentul de muncă care prezintă riscuri profesionale datorate căderilor de obiecte sau proiectării acestora trebuie prevăzut cu dispozitive de securitate corespunzătoare. Echipamentul de muncă care prezintă riscuri profesionale datorate degajărilor de gaze, vapori, lichide sau pulberi trebuie prevăzut cu dispozitive corespunzătoare de reținere sau evacuare în apropierea surselor de risc profesional. 12. Dacă securitatea și sănătatea lucrătorilor impun acest lucru, echipamentul de muncă și elementele sale componente trebuie stabilizate prin fixare sau alte mijloace. 13. În cazul în care există riscul ruperii sau spargerii unor elemente ale echipamentului de muncă, situație care ar putea prezenta riscuri profesionale semnificative pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor, trebuie luate măsuri de protecție corespunzătoare. 14. Dacă există riscul producerii de accidente prin contactul mecanic cu piesele mobile ale echipamentului de muncă, acestea trebuie prevăzute cu dispozitive de protecție care să împiedice accesul în zonele periculoase sau să oprească mișcarea elementelor mobile înainte de pătrunderea lucrătorilor în zonele periculoase. 15. Dispozitivele de protecție trebuie:		
--	---	--	--

2.12.Echipamentul de muncă poate fi folosit numai pentru operațiunile și în condițiile cărora le este destinat. 2.13.Operațiunile de întreținere trebuie să poată fi executate când echipamentul de muncă este oprit. Dacă acest lucru nu este posibil, trebuie luate măsuri de protecție corespunzătoare fie pentru executarea acestor operațiuni, fie pentru ca aceste operațiuni să fie executate în afara zonelor periculoase. Dacă pentru echipamentul de muncă există un carnet de întreținere, acesta trebuie ținut la zi. 2.14.Orice echipament de muncă trebuie prevăzut cu dispozitive ușor de identificat destinate izolării de toate sursele de energie. Reconectarea nu trebuie să genereze riscuri pentru lucrătorii în cauză. 2.15.Echipamentul de muncă trebuie prevăzut cu dispozitive de alarmă și semnalizare, indispensabile pentru asigurarea securității lucrătorilor. 2.16.Lucrătorii trebuie să aibă acces și să rămână în condiții de securitate în toate zonele destinate operațiunilor de producție, reglare și întreținere. 2.17.Orice echipament de muncă trebuie să asigure protecția lucrătorilor împotriva riscurilor de incendiu sau supraîncălzire a echipamentului, precum și împotriva degajărilor de gaze, pulberi, lichide, vapori sau a altor substanțe produse, utilizate sau depozitate în echipamentul de muncă. 2.18.Orice echipament de muncă trebuie să asigure prevenirea riscurilor de explozie a acestuia sau a substanțelor produse, utilizate sau depozitate în echipamentul de muncă. 2.19.Orice echipament de muncă trebuie să asigure protecția lucrătorilor expuși împotriva riscurilor de electrocutare prin contact direct sau indirect.	1) să fie de construcție robustă; 2) să nu genereze riscuri profesionale suplimentare; 3) să nu poată fi înlăturate cu ușurință sau scoase din starea de funcționare; 4) să fie situate la o distanță suficientă față de zona periculoasă; 5) să nu limiteze mai mult decât este necesar observarea ciclului de lucru; 6) să permită intervențiile necesare pentru montarea sau înlocuirea pieselor și pentru lucrările de întreținere, limitând accesul numai în zona unde se desfășoară activitatea sau trebuie realizată lucrarea, dacă este posibil, fără demontarea dispozitivelor de protecție. 16. Zonele și posturile de lucru sau cele în care se execută operațiunile de întreținere ale echipamentului de muncă trebuie iluminate corespunzător, în funcție de lucrările realizate. 17. Anumite părți ale echipamentului de muncă, care sînt expuse unor temperaturi înalte sau foarte scăzute, trebuie protejate pentru a preveni riscul ca lucrătorii să intre în contact cu acestea sau să se apropie prea mult de ele. 18. Dispozitivele de alarmă montate pe echipamentul de muncă trebuie să fie lipsite de ambiguități, ușor de perceput și de înțeles. 19. Echipamentul de muncă poate fi folosit numai pentru operațiunile și în condițiile cărora le este destinat. 20. Operațiunile de întreținere a echipamentului de muncă trebuie să poată fi executate cînd echipamentul de muncă este oprit. Dacă acest lucru nu este posibil, trebuie luate măsuri de protecție corespunzătoare, fie pentru executarea acestor operațiuni, fie pentru ca aceste operațiuni să se execute în afara zonelor periculoase.		
--	---	--	--

	21. Datele privind realizarea operațiunilor de întreținere a echipamentului de muncă vor fi consemnate în carnetul de întreținere a echipamentului de muncă. 22. Toate echipamentele de muncă trebuie prevăzute cu dispozitive ușor de identificat destinate izolării de toate sursele de energie. Reconectarea echipamentului de muncă nu trebuie să genereze riscuri profesionale pentru lucrătorii în cauză. 23. Echipamentul de muncă trebuie prevăzut cu dispozitive de alarmă și semnalizare, indispensabile pentru asigurarea securității lucrătorilor. 24. Lucrătorii trebuie să aibă acces și să rămână în condiții de securitate în toate zonele destinate operațiunilor de producție, reglare și întreținere. 25. Toate echipamentele de muncă trebuie să fie construite în așa fel încât să se asigure: 1) protecția lucrătorilor împotriva riscurilor de incendiu sau supraîncălzire a echipamentului de muncă, precum și împotriva degajărilor de gaze, pulberi, lichide, vapori sau a altor substanțe produse, utilizate sau depozitate în echipamentul de muncă; 2) prevenirea riscurilor de explozie a echipamentului de muncă sau a substanțelor produse, utilizate sau depozitate în echipamentul de muncă; 3) protecția lucrătorilor expuși împotriva riscurilor de electrocutare prin contact direct sau indirect.		
3. Cerințe minime suplimentare aplicabile echipamentelor de muncă specifice 3.1. Cerințe minime aplicabile echipamentelor de muncă mobile, cu sau fără autopropulsie 3.1.1. Echipamentele de muncă pe care este necesară prezența unui lucrător sau a unor lucrători trebuie amenajate în așa fel încât să se reducă riscurile pentru lucrător sau lucrători în timpul deplasării. În aceste riscuri trebuie incluse, de asemenea, riscurile de contact al lucrătorilor cu roțile sau șenilele sau de blocare de către acestea.	Hotărârea Guvernului nr. 603/2011 Anexa nr. 2, Capitolul III, Echipamentele de muncă pe care este necesară prezența unui lucrător sau a unor lucrători trebuie amenajate în așa fel încât să se reducă riscurile profesionale pentru lucrător sau lucrători în timpul deplasării. În aceste riscuri profesionale trebuie incluse, de asemenea, riscurile de contact al lucrătorilor cu roțile sau șenilele sau de blocare de către acestea.	Compatibil	

3.1.2. În cazul în care blocarea bruscă a elementelor de transmitere a energiei între un echipament de muncă mobil și accesoriile sale sau remorci poate genera riscuri specifice, acest echipament de muncă trebuie să fie echipat sau amenajat în așa fel încât să împiedice blocarea elementelor de transmitere a energiei. În cazul în care nu se poate preveni blocarea, trebuie luate toate măsurile posibile pentru a preveni consecințele dăunătoare asupra lucrătorilor. 3.1.3. Dacă elementele de transmitere a energiei între echipamentele de muncă mobile se pot îmbâcsi și deteriora prin contact cu solul, trebuie prevăzute dispozitive de susținere a acestora. 3.1.4. Echipamentele de muncă mobile pe care este necesară prezența unui lucrător sau a unor lucrători trebuie să limiteze, în condiții de utilizare efectivă, riscurile generate de răsturnarea sau răsucirea echipamentului de muncă: — fie printr-o structură de protecție care să împiedice răsucirea echipamentului de muncă cu mai mult de un sfert de rotație; — fie printr-o structură care să garanteze un spațiu suficient în jurul lucrătorului sau lucrătorilor de pe echipament, dacă mișcarea poate continua cu mai mult de un sfert de rotație; — fie prin orice alt dispozitiv cu un efect echivalent. Aceste structuri de protecție pot face parte integrantă din echipamentul de muncă. Aceste structuri de protecție nu sunt necesare atunci când echipamentul de muncă este stabilizat în timpul utilizării sau când răsturnarea sau răsucirea echipamentului de muncă este imposibilă din proiectare. Dacă există riscul ca un lucrător care se află pe echipament să fie strivit, în timpul răsturnării sau al răsucirii, între părțile echipamentului de muncă și sol, trebuie instalat un sistem de reținere pentru lucrător sau lucrători. 3.1.5. Autostivuitoarele cu furcă pe care sunt necesari unul sau mai mulți lucrători trebuie să fie echipate sau amenajate în așa fel încât să limiteze riscurile de răsturnare a autostivuitoarelor cu furcă, de exemplu: — fie prin instalarea unei cabine pentru conducător; — fie printr-o structură care să împiedice răsturnarea autostivuitoarelor cu furcă;	27. În cazul în care blocarea bruscă a elementelor de transmitere a energiei între un echipament de muncă mobil și accesoriile sale sau remorci poate genera riscuri profesionale specifice, acest echipament de muncă trebuie să fie echipat sau amenajat în așa fel încât să împiedice blocarea elementelor de transmitere a energiei. În cazul în care nu se poate preveni blocarea elementelor de transmitere a energiei, trebuie luate toate măsurile posibile pentru a preveni consecințele dăunătoare asupra lucrătorilor. 28. Dacă elementele de transmitere a energiei între echipamentele de muncă mobile se pot îmbâcsi și deteriora prin contact cu solul, trebuie prevăzute dispozitive de susținere a acestora. 29. Echipamentele de muncă mobile pe care este necesară prezența unui lucrător sau a unor lucrători trebuie să limiteze, în condiții de utilizare eficiente, riscurile profesionale generate de răsturnarea sau răsucirea echipamentului de muncă: 1) fie printr-o structură de protecție care să împiedice răsucirea echipamentului de muncă cu mai mult de un sfert de rotație; 2) fie printr-o structură care să garanteze un spațiu suficient în jurul lucrătorului sau lucrătorilor de pe echipamentul de muncă, dacă mișcarea poate continua cu mai mult de un sfert de rotație; 3) fie prin orice alt dispozitiv cu un efect echivalent. 30. Structurile de protecție menționate la punctul 29 al prezentei Cerințe pot face parte integrantă din echipamentul de muncă. 31. Structurile de protecție menționate la punctul 29 al prezentei Cerințe nu sînt necesare atunci cînd echipamentul de muncă este stabilizat în timpul utilizării sau cînd răsturnarea sau răsucirea echipamentului de muncă este imposibilă din proiectare. 32. Dacă există riscul ca un lucrător care se află pe echipamentul de muncă să fie strivit, în timpul răsturnării sau al răsucirii, între părțile echipamentului de muncă și sol, trebuie instalat un sistem de reținere pentru lucrător sau lucrători.		
---	---	--	--

—fie printr-o structură care să asigure, în caz de răsturnare a autostivuitorului cu furcă, rămânerea unui spațiu suficient între sol și anumite părți ale autostivuitorului cu furcă pentru lucrătorul sau lucrătorii de pe echipamentul respectiv; —fie printr-o structură care să rețină lucrătorul sau lucrătorii pe scaunul de la postul de conducere astfel încât să prevină strivirea lor de părți ale autostivuitorului care se răstoarnă. 3.1.6. Echipamentele de muncă mobile cu autopropulsare a căror deplasare poate genera riscuri pentru lucrători trebuie să îndeplinească următoarele condiții: (a)trebuie să fie prevăzute cu mijloace care să permită prevenirea unei porniri neautorizate; (b)trebuie să fie prevăzute cu mijloace corespunzătoare care să diminueze consecințele unei eventuale ciocniri în caz de mișcare simultană a mai multor echipamente de muncă ce se deplasează pe șine; (c)trebuie să fie prevăzute cu un dispozitiv de frânare și de oprire; în măsura în care condițiile de securitate o impun, în caz de defectare a dispozitivului principal, un dispozitiv de ajutor acționat prin comenzi ușor de manevrat sau prin sisteme automate trebuie să permită frânarea și oprirea; (d)când câmpul de vizibilitate directă a conducătorului este insuficient din punctul de vedere al securității, ele trebuie prevăzute cu dispozitive auxiliare corespunzătoare, care să amelioreze vizibilitatea; (e)dacă sunt destinate utilizării pe timpul nopții sau în locuri întunecoase, trebuie prevăzute cu un dispozitiv de iluminat adaptat lucrării care trebuie efectuate și care să asigure o securitate suficientă pentru lucrători; (f)dacă prezintă pericol de incendiu – datorat lor sau remorcilor sau încărcăturii – care poate să periclitaze lucrătorii, trebuie prevăzute cu dispozitive corespunzătoare de stingere a incendiilor, în cazul când astfel de dispozitive nu sunt disponibile suficient de aproape de locul de utilizare; (g)dacă sunt acționate prin telecomandă, trebuie să se oprească automat atunci când ies din câmpul de acțiune al telecomenzii; (h)dacă sunt acționate prin telecomandă și pot, în condiții normale de utilizare, să lovească sau să blocheze lucrătorii, trebuie prevăzute cu dispozitive de protecție împotriva acestor riscuri, în cazul în care	33. Autostivuitoarele cu furcă, pe care sînt necesari unul sau mai mulți lucrători, trebuie să fie echipate sau amenajate în așa fel încît să limiteze riscurile de răsturnare a autostivuitorului cu furcă: 1)fie prin instalarea unei cabine pentru conducător; 2) fie printr-o structură care să împiedice răsturnarea autostivuitorului cu furcă; 3) fie printr-o structură care să asigure, în caz de răsturnare a autostivuitorului cu furcă, rămînerea unui spațiu suficient între sol și anumite părți ale autostivuitorului cu furcă pentru lucrătorul sau lucrătorii de pe echipamentul de muncă respectiv; 4) fie printr-o structură care să rețină lucrătorul sau lucrătorii pe scaunul de la postul de conducere astfel încît să prevină strivirea lor de părți ale autostivuitorului care se răstoarnă. 34. Echipamentele de muncă mobile cu autopropulsie a căror deplasare poate genera riscuri profesionale pentru lucrători trebuie să îndeplinească următoarele condiții: 1) să fie prevăzute cu mijloace care să permită prevenirea unei porniri neautorizate; 2) să fie prevăzute cu mijloace corespunzătoare care să diminueze consecințele unei eventuale ciocniri, în caz de mișcare simultană a mai multor echipamente de muncă ce se deplasează pe șine; 3) să fie prevăzute cu un dispozitiv de frânare și de oprire, în măsura în care condițiile de securitate o impun, în caz de defectare a dispozitivului principal de frânare, un dispozitiv de ajutor acționat prin comenzi ușor de manevrat sau prin sisteme automate trebuie să permită frînarea și oprirea; 4) să fie prevăzute cu dispozitive auxiliare corespunzătoare care să amelioreze vizibilitatea cînd cîmpul de vizibilitate directă a conducătorului este insuficient din punctul de vedere al securității;		
--	--	--	--

nu există alte dispozitive corespunzătoare pentru combaterea riscului de lovire.	5) să fie prevăzute cu dispozitive de iluminat adaptate lucrării care trebuie efectuate și care să asigure o securitate suficientă pentru lucrători, dacă sînt destinate utilizării pe timpul nopții sau în locuri întunecoase; 6) să fie prevăzute cu dispozitive corespunzătoare de stingere a incendiilor, în cazul în care astfel de dispozitive nu sînt disponibile suficient de aproape de locul de utilizare, dacă prezintă pericol de incendiu, datorat lor sau remorcilor sau încărcăturii, care poate să periclitaze lucrătorii; 7) să se oprească automat atunci cînd ies din cîmpul de acțiune al telecomenzii, dacă sînt acționate prin telecomandă; 8) să fie prevăzute cu dispozitive de protecție împotriva acestor riscuri, în cazul în care nu există alte dispozitive corespunzătoare pentru combaterea riscului de lovire, dacă sînt acționate prin telecomandă și pot, în condiții normale de utilizare, să lovească sau să blocheze lucrătorii,.		
3.2. Cerințe minime aplicabile echipamentelor de muncă folosite pentru ridicarea sarcinilor 3.2.1. Dacă echipamentele de muncă folosite pentru ridicarea sarcinilor sunt instalate în mod permanent, trebuie asigurate rezistența și stabilitatea lor în timpul utilizării ținând seama de sarcinile care se vor ridica și de solicitările produse în locurile de suspendare sau de fixare pe structuri. 3.2.2. Mașinile folosite pentru ridicarea sarcinilor trebuie să fie marcate vizibil cu sarcina nominală și, dacă este cazul, cu o plăcuță pe care să fie înscrisă sarcina nominală pentru fiecare configurație a mașinii. Dispozitivele de prindere pentru ridicarea sarcinilor trebuie marcate în așa fel încât să permită identificarea caracteristicilor lor esențiale pentru o utilizare sigură. Dacă echipamentul de muncă nu a fost destinat pentru ridicarea lucrătorilor, dar acesta ar putea fi folosit în acest scop datorită unei posibile confuzii, trebuie marcat în mod adecvat și vizibil pentru evitarea unei asemenea erori. 3.2.3. Echipamentele de muncă instalate permanent trebuie instalate în așa fel încât să reducă riscul ca sarcinile:	Hotărârea Guvernului nr. 603/2011 Anexa nr. 2, Capitolul III, secțiunea a 2-a, 35. Dacă echipamentele de muncă folosite pentru ridicarea sarcinilor sînt instalate în mod permanent, trebuie asigurate rezistența și stabilitatea lor în timpul utilizării, ținînd seama de sarcinile care se vor ridica și de solicitările produse în locurile de suspendare sau de fixare pe structuri. 36. Mașinile folosite pentru ridicarea sarcinilor trebuie să fie marcate vizibil cu sarcina nominală și, dacă este cazul, cu o plăcuță pe care să fie înscrisă sarcina nominală pentru fiecare configurație a mașinii. 37. Dispozitivele de prindere pentru ridicarea sarcinilor trebuie marcate în așa fel încât să permită identificarea caracteristicilor lor esențiale pentru o utilizare sigură. 38. Dacă echipamentul de muncă nu a fost destinat pentru ridicarea lucrătorilor, dar acesta ar putea fi folosit în scopul respectiv datorită unei posibile confuzii, atunci echipamentul de muncă trebuie marcat în mod adecvat și vizibil pentru evitarea unei asemenea erori.	Compatibil	

(a) să lovească lucrătorii; (b) în mod neintenționat, să se deplaseze periculos sau să cadă liber; sau (c) să se desprindă neintenționat. 3.2.4. Mașinile de ridicare sau de deplasare a lucrătorilor trebuie să fie corespunzătoare: (a) pentru a evita riscurile de cădere a habitaculului, atunci când acesta există, cu ajutorul unor dispozitive corespunzătoare; (b) pentru a evita riscurile de cădere a utilizatorului din habitacul, atunci când acesta există; (c) pentru a evita riscurile de blocare, de strivire sau de lovire a utilizatorului, în special printr-un contact întâmplător cu obiecte; (d) pentru a garanta securitatea lucrătorilor blocați în habitacul, în caz de accident, și a permite deblocarea lor. Dacă, din motive inerente datorate amplasamentului și înălțimilor diferite, riscurile menționate la litera (a) nu pot fi evitate prin niciun dispozitiv de securitate, trebuie instalat un cablu cu coeficient de securitate mărit a cărui stare se verifică în fiecare zi de lucru.	39. Echipamentele de muncă instalate permanent trebuie instalate în așa fel încât să reducă riscul ca sarcinile: 1) să lovească lucrătorii; 2) în mod neintenționat, să se deplaseze periculos sau să cadă liber; 3) să se desprindă neintenționat. 40. Mașinile de ridicare sau de deplasare a lucrătorilor trebuie să fie corespunzătoare: 1) pentru a evita riscurile de cădere a habitaculului, atunci când acesta există, cu ajutorul unor dispozitive corespunzătoare; 2) pentru a evita riscurile de cădere a utilizatorului din habitacul, atunci când acesta există; 3) pentru a evita riscurile de blocare, de strivire sau de lovire a utilizatorului, în special printr-un contact întâmplător cu obiecte; 4) pentru a garanta securitatea lucrătorilor blocați în habitacul, în caz de accident, și a permite deblocarea lor. 41. Dacă, din motive inerente datorate amplasamentului și înălțimilor diferite, riscurile profesionale menționate la punctul 40 subpunctul 1) al prezentei Cerințe nu pot fi evitate prin niciun dispozitiv de securitate, trebuie instalat un cablu cu coeficient de securitate mărit a cărui stare se verifică în fiecare zi de lucru.		
ANEXA II DISPOZIȚII DE UTILIZARE A ECHIPAMENTELOR DE MUNCĂ prevăzute la articolul 4 alineatul (3) Observații preliminare Prezenta anexă se aplică în conformitate cu prezenta directivă și atunci când există riscul corespunzător pentru echipamentul de muncă respectiv. 1. Dispoziții generale aplicabile tuturor echipamentelor de muncă 1.1. Echipamentele de muncă trebuie instalate, aranjate și utilizate în așa fel încât să permită reducerea riscurilor pentru utilizatorii echipamentului de muncă și pentru ceilalți lucrători, de exemplu făcând astfel încât să existe spațiu suficient între elementele mobile ale echipamentului de muncă și elementele fixe sau mobile din spațiul de lucru și ca toate formele de energie sau substanță	Hotărârea Guvernului nr. 603/2011 Anexa nr. 3, Capitolul II, 2. Echipamentele de muncă trebuie instalate, aranjate și utilizate în așa fel încât să permită reducerea riscurilor profesionale pentru utilizatorii echipamentului de muncă și pentru ceilalți lucrători. În particular, trebuie să se procedeze în așa fel încât să existe spațiu suficient între elementele mobile ale echipamentului de muncă și elementele fixe sau mobile din spațiul de lucru și ca toate formele de energie sau substanță utilizate sau produse să poată fi furnizate sau evacuate în condiții de securitate. 3. Montarea și demontarea echipamentelor de muncă trebuie realizate în condiții de securitate, în special prin respectarea instrucțiunilor de utilizare furnizate de uzina producătoare.	Compatibil	

utilizate sau produse să poată fi furnizate sau evacuate în condiții de securitate. 1.2.Montarea și demontarea echipamentelor de muncă trebuie realizate în condiții de securitate, în special prin respectarea eventualelor instrucțiuni ale fabricantului. 1.3.Echipamentele de muncă ce pot fi expuse descărcărilor atmosferice în timpul utilizării trebuie protejate prin dispozitive sau măsuri corespunzătoare împotriva efectelor trăsnetului.	4. Echipamentele de muncă ce pot fi expuse descărcărilor atmosferice în timpul utilizării trebuie protejate prin dispozitive sau măsuri corespunzătoare împotriva efectelor trăsnetului.		
2. Dispoziții de utilizare a echipamentelor de muncă mobile, autopropulsate sau nu 2.1.Conducerea echipamentelor de muncă autopropulsate este realizată de lucrătorii care au fost instruiți adecvat pentru conducerea în condiții de securitate a acestor echipamente de muncă. 2.2.Dacă un echipament de muncă este manevrat într-o zonă de lucru, trebuie stabilite și respectate reguli de circulație corespunzătoare. 2.3.Trebuie luate măsuri organizatorice pentru a evita prezența lucrătorilor care se deplasează pe jos în zona de operare a echipamentului cu autopropulsie. Dacă prezența lucrătorilor care se deplasează pe jos este necesară pentru buna executare a lucrărilor, trebuie luate măsuri corespunzătoare pentru a preveni accidentarea acestora de către echipamente. 2.4.Transportarea lucrătorilor pe echipamentele de muncă mobile acționate mecanic nu este autorizată decât dacă au fost prevăzute amplasamente de securitate în acest scop. Dacă trebuie efectuate lucrări în timpul deplasării, viteza trebuie adaptată, dacă este necesar. 2.5.Echipamentele de muncă mobile prevăzute cu un motor cu ardere internă trebuie folosite în zonele de lucru numai dacă este garantată o cantitate suficientă de aer, astfel încât să nu existe riscuri pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor.	Hotărârea Guvernului nr. 603/2011 Anexa nr. 3, Capitolul III, Dispoziții de utilizare a echipamentelor de muncă mobile, cu sau fără autopropulsie 5. Conducerea echipamentelor de muncă cu autopropulsie este realizată de lucrătorii care au fost instruiți adecvat pentru conducerea în condiții de securitate a acestor echipamente de muncă. 6. Dacă un echipament de muncă este manevrat într-o zonă de lucru, trebuie stabilite și respectate regulile de circulație corespunzătoare. 7. Trebuie luate măsuri organizatorice pentru a evita prezența lucrătorilor care se deplasează pe jos în zona de operare a echipamentului de muncă cu autopropulsie. Dacă prezența lucrătorilor care se deplasează pe jos este necesară pentru buna executare a lucrărilor, trebuie luate măsuri corespunzătoare pentru a preveni accidentarea acestora de către echipamentele de muncă. 8. Transportarea lucrătorilor pe echipamentele de muncă mobile acționate mecanic nu este autorizată decât dacă au fost prevăzute amplasamente de securitate în acest scop. Dacă trebuie efectuate lucrări în timpul deplasării, viteza trebuie adaptată, dacă este necesar. 9. Echipamentele de muncă mobile prevăzute cu un motor cu ardere internă trebuie folosite în zonele de lucru numai dacă este garantată o cantitate suficientă de aer, astfel încât să nu existe riscuri pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor.	Compatibil	
3. Dispoziții de utilizare a echipamentelor de muncă pentru ridicarea sarcinilor 3.1. Observații generale	Hotărârea Guvernului nr. 603/2011 Anexa nr. 3, Capitolul IV, Secțiunea 1. Dispoziții generale 10. Echipamentele de muncă demontabile sau mobile utilizate la ridicarea sarcinilor trebuie utilizate în așa fel încât să garanteze	Compatibil	

3.1.1. Echipamentele de muncă demontabile sau mobile utilizate la ridicarea sarcinilor trebuie utilizate în așa fel încât să garanteze stabilitatea echipamentului de muncă pe timpul utilizării în toate condițiile previzibile, luând în considerare natura solului. 3.1.2. Ridicarea lucrătorilor este permisă numai cu echipamente de muncă și accesorii prevăzute în acest scop. Fără a aduce atingere articolului 5 din Directiva 89/391/CEE, în mod excepțional se pot utiliza în acest scop echipamente neprevăzute pentru ridicarea lucrătorilor, cu condiția ca măsuri corespunzătoare să fie luate pentru a asigura securitatea, în conformitate cu legislațiile sau practicile naționale care prevăd o supraveghere corespunzătoare. Atât timp cât pe echipamentul destinat pentru ridicarea sarcinilor se află lucrători, trebuie asigurată prezența permanentă în postul de comandă. Lucrătorii care sunt ridicați trebuie să dispună de un mijloc de comunicare sigur. Trebuie să se prevadă evacuarea lor în caz de pericol. 3.1.3. Trebuie luate măsuri pentru a se asigura că sub sarcinile suspendate nu sunt prezenți lucrători, cu excepția situației în care prezența lor este necesară pentru buna desfășurare a lucrărilor. Este interzisă deplasarea sarcinilor suspendate deasupra locurilor de lucru neprotejate în care lucrătorii sunt prezenți în mod curent. În această eventualitate, dacă buna desfășurare a lucrărilor nu poate fi asigurată în alt mod, se elaborează și se aplică proceduri corespunzătoare. 3.1.4. Dispozitivele de prindere pentru ridicarea sarcinilor trebuie alese în funcție de sarcinile care se manipulează, de locurile de legare, de dispozitivul de prindere și de condițiile atmosferice, ținându-se seama de modul și configurația legării. Asamblajele dispozitivelor de prindere pentru ridicarea sarcinilor trebuie marcate vizibil pentru a permite utilizatorului să le știe caracteristicile, atunci când nu sunt demontate după utilizare. 3.1.5. Dispozitivele de prindere pentru ridicarea sarcinilor trebuie depozitate în așa fel încât să existe certitudinea că nu se vor deteriora sau degrada.	stabilitatea echipamentului de muncă pe timpul utilizării în toate condițiile previzibile, luând în considerare natura solului. 11. Ridicarea lucrătorilor este permisă numai cu echipamente de muncă și accesorii prevăzute în acest scop. Fără a aduce atingere art. 9 din Legea securității și sănătății în muncă nr. 186-XVI din 10 iulie 2008, în mod excepțional se pot utiliza în acest scop echipamente de muncă neprevăzute pentru ridicarea lucrătorilor, cu condiția ca să fie luate măsuri corespunzătoare pentru a asigura securitatea lucrătorilor, inclusiv o supraveghere corespun-zătoare. 12. Atît timp cît pe echipamentul de muncă destinat pentru ridicarea sarcinilor se află lucrători, trebuie asigurată prezența permanentă la postul de comandă. Lucrătorii care sînt ridicați trebuie să dispună de un mijloc de comunicare sigur. Trebuie să se prevadă evacuarea lor în caz de pericol. 13. Trebuie luate măsuri pentru a se asigura că sub sarcinile suspendate nu sînt prezenți lucrători, cu excepția situației în care prezența lor este necesară pentru buna desfășurare a lucrărilor. Este interzisă deplasarea sarcinilor suspendate deasupra locurilor de muncă neprotejate în care lucrătorii sînt prezenți în mod curent. În această eventualitate, dacă buna desfășurare a lucrărilor nu poate fi asigurată în alt mod, se elaborează și se aplică proceduri corespunzătoare. 14. Dispozitivele de prindere pentru ridicarea sarcinilor trebuie alese în funcție de sarcinile care se manipulează, de punctele de prindere, de dispozitivul de prindere și de condițiile atmosferice, ținîndu-se seama de modul și configurația legării. Asamblajele dispozitivelor de prindere pentru ridicarea sarcinilor trebuie marcate vizibil pentru a permite utilizatorului să le știe caracteristicile, atunci cînd nu sînt demontate după utilizare. 15. Dispozitivele de prindere pentru ridicarea sarcinilor trebuie depozitate în așa fel încît să existe certitudinea că nu se vor deteriora sau degrada.		
--	---	--	--

3.2. Echipamente de muncă utilizate la ridicarea sarcinilor neghidate 3.2.1. Dacă două sau mai multe echipamente de muncă utilizate pentru ridicarea sarcinilor neghidate sunt instalate sau montate la un loc de muncă astfel încât razele lor de acțiune se intersectează, trebuie luate măsuri corespunzătoare pentru a preveni ciocnirea între sarcini sau părți ale echipamentelor de muncă. 3.2.2. În timpul utilizării unui echipament de muncă mobil pentru ridicarea sarcinilor neghidate, trebuie luate măsuri pentru a preveni bascularea, răsturnarea și, dacă este cazul, deplasarea sau alunecarea. Trebuie verificată buna executare a acestor măsuri. 3.2.3. Dacă operatorul unui echipament de muncă utilizat la ridicarea sarcinilor neghidate nu poate observa întregul traseu al sarcinii nici direct, nici prin intermediul unor dispozitive auxiliare care furnizează informațiile necesare, atunci trebuie numită o persoană competentă care să comunice cu operatorul pentru a-l ghida și trebuie luate măsuri organizatorice pentru a preveni ciocnirile cu sarcina care pot să pericliteze lucrătorii. 3.2.4. Lucrările trebuie organizate astfel încât atunci când lucrătorul prinde sau desprinde o sarcină cu mâna, aceste operații să poată fi efectuate în condiții de securitate deplină, în special prin existența la lucrător a comenzilor directe sau indirecte ale echipamentului. 3.2.5. Toate operațiunile de ridicare trebuie planificate corect, supravegheate și efectuate în mod corespunzător, astfel încât să se protejeze securitatea lucrătorilor. În special, dacă o sarcină trebuie ridicată simultan de două sau mai multe echipamente de muncă de ridicare a sarcinilor neghidate, trebuie stabilită și aplicată o procedură care să asigure buna coordonare a operatorilor. 3.2.6. Dacă echipamentele de muncă utilizate pentru ridicarea sarcinilor neghidate nu pot reține sarcinile în cazul unei defectări totale sau parțiale a sistemului de alimentare cu energie, trebuie luate măsuri corespunzătoare pentru a evita expunerea lucrătorilor la riscuri. Sarcinile suspendate nu trebuie lăsate fără supraveghere, cu excepția cazului în care pătrunderea în zona periculoasă este împiedicată, iar prinderea și reținerea sarcinii conferă o securitate deplină. 3.2.7. Utilizarea în aer liber a echipamentului de muncă pentru ridicarea sarcinilor neghidate trebuie interzisă atunci când condițiile meteorologice se deteriorează până la punctul în care se periclitează utilizarea în condiții de securitate a echipamentului expunând	Hotărârea Guvernului nr. 603/2011 Anexa nr. 3, Capitolul IV, Secțiunea a 2-a. Echipamente de muncă utilizate la ridicarea sarcinilor neghidate 16. Dacă două sau mai multe echipamente de muncă utilizate pentru ridicarea sarcinilor neghidate sînt instalate sau montate la un loc de muncă astfel încît razele lor de acțiune se intersectează, trebuie luate măsuri corespunzătoare pentru a preveni ciocnirea între sarcini sau părți ale echipamentelor de muncă. 17. În timpul utilizării unui echipament de muncă mobil pentru ridicarea sarcinilor neghidate, trebuie luate măsuri pentru a preveni bascularea, răsturnarea și, dacă este cazul, deplasarea sau alunecarea acestuia. Trebuie verificată buna executare a acestor măsuri. 18. Dacă operatorul unui echipament de muncă utilizat la ridicarea sarcinilor neghidate nu poate observa întregul traseu al sarcinii nici direct, nici prin intermediul unor dispozitive auxiliare care furnizează informațiile necesare, atunci trebuie numit un lucrător competent care să comunice cu operatorul pentru a-l ghida și trebuie luate măsuri organizatorice pentru a preveni ciocnirile cu sarcina care pot să pericliteze lucrătorii. 19. Lucrările trebuie organizate astfel încît atunci cînd lucrătorul prinde sau desprinde o sarcină cu mîna, aceste operații să poată fi efectuate în condiții de securitate deplină, în special prin existența la lucrător a comenzilor directe sau indirecte ale echipamentului de muncă. 20. Toate operațiunile de ridicare a sarcinilor trebuie planificate corect, supravegheate și efectuate în mod corespunzător, astfel încît să se protejeze securitatea lucrătorilor. În special, dacă o sarcină trebuie ridicată simultan de două sau mai multe echipamente de muncă de ridicare a sarcinilor neghidate, trebuie stabilită și aplicată o procedură care să asigure buna coordonare a operatorilor. 21. Dacă echipamentele de muncă utilizate pentru ridicarea sarcinilor neghidate nu pot reține sarcinile în cazul unei defectări totale sau parțiale a sistemului de alimentare cu energie, trebuie luate măsuri	Compatibil	
---	--	--------------------------	--

lucrătorii la riscuri. Trebuie luate măsuri adecvate de protecție, în special pentru a împiedica răsturnarea echipamentului de muncă, în vederea prevenirii expunerii lucrătorilor la riscuri.	corespunzătoare pentru a evita expunerea lucrătorilor la riscuri profesionale. Sarcinile suspendate nu trebuie lăsate fără supraveghere, cu excepția cazului în care pătrunderea în zona periculoasă este împiedicată, iar prinderea și reținerea sarcinii conferă o securitate deplină. 22. Utilizarea în aer liber a echipamentului de muncă pentru ridicarea sarcinilor neghidate trebuie interzisă atunci când condițiile meteorologice se deteriorează pînă la punctul în care se periclitează utilizarea în condiții de securitate a echipamentului de muncă, expunînd lucrătorii la riscuri profesionale. Trebuie luate măsuri adecvate de protecție, în special pentru a împiedica răsturnarea echipamentului de muncă, în vederea prevenirii expunerii lucrătorilor la riscuri profesionale.		
4. Dispoziții referitoare la utilizarea echipamentelor de muncă puse la dispoziție în vederea unor lucrări temporare la înălțime 4.1. Dispoziții generale 4.1.1. Dacă, potrivit articolului 6 din Directiva 89/391/CEE și articolului 3 din prezenta directivă, lucrările temporare la înălțime nu pot fi executate în siguranță și în condiții ergonomice corespunzătoare de pe o suprafață adecvată, trebuie alese echipamentele de muncă cele mai potrivite, pentru a asigura și a menține condiții de muncă sigure. Măsurilor de protecție colectivă trebuie să li se acorde prioritate în raport cu măsurile de protecție individuală. Dimensionarea echipamentului de muncă trebuie să fie adaptată naturii lucrărilor care urmează să fie executate, precum și constrângerilor previzibile, și trebuie să permită circulația fără pericol. Trebuie ales cel mai potrivit mijloc de acces la posturile de lucru temporare situate la înălțime, în funcție de frecvența de circulație și înălțimea la care trebuie să se ajungă și de durata de utilizare. Alegerea făcută trebuie să permită evacuarea în cazul unui pericol iminent. Trecerea în ambele sensuri între mijloacele de acces și platforme, punți și culoare de trecere nu trebuie să provoace riscuri suplimentare de cădere. 4.1.2. Scările pot fi folosite ca posturi de lucru la înălțime numai în condițiile în care, ținând cont de punctul 4.1.1, folosirea altor	Hotărârea Guvernului nr. 603/2011 Anexa nr. 3, Capitolul V Secțiunea 1. Dispoziții generale 23. Dacă, potrivit art. 10 din Legea securității și sănătății în muncă nr. 186-XVI din 10 iulie 2008 și punctelor 1 – 3 din anexa nr. 1 la prezenta Hotărîre, lucrările temporare la înălțime nu pot fi executate în siguranță și în condiții ergonomice corespunzătoare de pe o suprafață adecvată, trebuie alese echipamentele de muncă cele mai potrivite, pentru a asigura și a menține condiții de muncă sigure. Trebuie să se acorde prioritate măsurilor de protecție colectivă în raport cu măsurile de protecție individuală. Dimensionarea echipamentului de muncă trebuie să fie adaptată naturii lucrărilor care urmează să fie executate, precum și constrângerilor previzibile, și trebuie să permită circulația fără pericol. 24. Trebuie ales cel mai potrivit mijloc de acces la posturile de lucru temporare situate la înălțime, în funcție de frecvența de circulație și înălțimea la care trebuie să se ajungă și de durata de utilizare. Alegerea făcută trebuie să permită evacuarea lucrătorilor în cazul unui pericol iminent.	Compatibil	

echipamente de muncă mai sigure nu se justifică, dat fiind nivelul scăzut de risc și fie durata scurtă de utilizare, fie anumite caracteristici existente ale locului de muncă respectiv, pe care angajatorul nu le poate modifica. 4.1.3. Tehnicile de acces și poziționare cu ajutorul frânghiilor pot fi utilizate numai în condițiile în care evaluarea riscului arată că lucrarea în cauză poate fi executată în siguranță și atunci când folosirea unui alt echipament de muncă mai sigur nu este justificată. Ținându-se cont de evaluarea riscului, în funcție mai ales de durata lucrărilor și de constrângerile de natură ergonomică, trebuie să se asigure un scaun cu accesoriile corespunzătoare. 4.1.4. În funcție de tipul de echipament de muncă selectat pe baza punctelor precedente, trebuie determinate măsurile adecvate de minimizare a riscurilor inerente folosirii de către lucrători a respectivului tip de echipament. Dacă este necesar, trebuie luate măsuri pentru instalarea unor dispozitive de protecție care să împiedice căderile. Acestea trebuie să aibă o configurație corespunzătoare și să fie suficient de solide pentru a preveni sau opri căderile de la înălțime și, atât cât este posibil, să preîntâmpine rănirea muncitorilor. Dispozitivele de protecție colectivă împotriva căderilor pot fi întrerupte numai în punctele de acces ale scărilor. 4.1.5. Când executarea unei anumite lucrări necesită îndepărtarea temporară a unui dispozitiv de protecție colectivă împotriva căderilor, trebuie să se ia măsuri de securitate compensatorii eficiente. Lucrarea poate fi efectuată numai după adoptarea în prealabil a unor asemenea măsuri. De îndată ce respectiva lucrare a fost încheiată, definitiv sau temporar, dispozitivele de protecție colectivă împotriva căderilor trebuie reinstalate. 4.1.6. Lucrările temporare la înălțime pot fi efectuate numai atunci când condițiile meteorologice nu pun în pericol securitatea și sănătatea lucrătorilor.	Trecerea în ambele sensuri între mijloacele de acces și platforme, punți și culoare de trecere nu trebuie să provoace riscuri suplimentare de cădere. 25. Scările pot fi folosite ca posturi de lucru la înălțime numai în condițiile în care, ținând cont de dispozițiile punctelor 23 și 24, folosirea altor echipamente de muncă mai sigure nu se justifică, dat fiind nivelul scăzut de risc profesional și, fie durata scurtă de utilizare, fie anumite caracteristici existente ale locului de muncă respectiv, pe care angajatorul nu le poate modifica. 26. Tehnicile de acces și poziționare cu ajutorul frânghiilor pot fi utilizate numai în condițiile în care evaluarea riscului profesional arată că lucrarea în cauză poate fi executată în siguranță și atunci când folosirea unui alt echipament de muncă mai sigur nu este justificată. Ținându-se cont de evaluarea riscului profesional, în funcție mai ales de durata lucrărilor și de constrângerile de natură ergonomică, trebuie să se asigure un scaun cu accesoriile corespunzătoare. 27. În funcție de tipul de echipament de muncă selectat în baza punctelor precedente, trebuie determinate măsurile adecvate de minimizare a riscurilor profesionale inerente folosirii de către lucrători a respectivului tip de echipament de muncă. 28. Dacă este necesar, trebuie luate măsuri pentru instalarea unor dispozitive de protecție care să împiedice căderile lucrătorilor. Acestea trebuie să aibă o configurație corespunzătoare și să fie suficient de solide pentru a preveni sau opri căderile lucrătorilor de la înălțime și, atât cât este posibil, să preîntâmpine rănirea muncitorilor. Dispozitivele de protecție colectivă împotriva căderilor pot fi întrerupte numai în punctele de acces ale scărilor. 29. Când executarea unei anumite lucrări necesită îndepărtarea temporară a unui dispozitiv de protecție colectivă împotriva căderilor, trebuie să se ia măsuri de securitate compensatorii eficiente. Lucrarea poate fi efectuată numai după adoptarea în prealabil a unor asemenea		
--	---	--	--

	măsuri. De îndată ce respectiva lucrare a fost încheiată, definitiv sau temporar, dispozitivele de protecție colectivă împotriva căderilor trebuie reinstalate. 30. Lucrările temporare la înălțime pot fi efectuate numai atunci când condițiile meteorologice nu pun în pericol securitatea și sănătatea lucrătorilor.		
4.2. Dispoziții speciale privind utilizarea scărilor 4.2.1. Amplasarea scărilor trebuie să se facă astfel încât să se asigure stabilitatea lor în timpul utilizării. Scările portabile trebuie sprijinite pe un suport stabil, puternic, imobil și de dimensiuni adecvate, astfel încât treptele să rămână orizontale. Scările suspendate trebuie atașate într-o manieră sigură și, cu excepția scărilor din frânghie, în așa fel încât să nu poată fi deplasate și să se împiedice balansarea lor. 4.2.2. Trebuie să se împiedice alunecarea picioarelor scărilor portabile în timpul utilizării prin imobilizarea treptelor de la capătul superior sau inferior, cu ajutorul unor dispozitive antiderapante sau prin orice alte măsuri cu eficacitate echivalentă. Scările folosite pentru acces trebuie să fie suficient de lungi astfel încât să se prelungească dincolo de platforma de acces, exceptând cazul în care au fost luate alte măsuri pentru a se asigura o priză fermă. Trebuie folosite scări încrucișate și scări de extensie pentru a se împiedica mișcarea relativă a diferitelor secțiuni. Scările mobile trebuie imobilizate înainte să se pășească pe ele. 4.2.3. Scările trebuie astfel folosite încât, în orice moment, lucrătorii să se poată prinde cu mâna și sprijini în condiții de securitate. În special, dacă o greutate trebuie cărată manual pe scară, aceasta nu trebuie să împiedice menținerea unei prinderi cu mâna sigure.	Hotărârea Guvernului nr. 603/2011 Anexa nr. 3, Capitolul V Secțiunea a 2-a. Dispoziții speciale privind folosirea scărilor 31. Amplasarea scărilor trebuie să se facă astfel încât să se asigure stabilitatea lor în timpul utilizării. Scările portabile trebuie sprijinite pe un suport stabil, rezistent, imobil și de dimensiuni adecvate, astfel încât treptele să rămână orizontale. Scările suspendate trebuie atașate într-o manieră sigură și în așa fel încât să nu poată fi deplasate și să se împiedice balansarea lor, cu excepția scărilor din frânghie. 32. Trebuie să se împiedice alunecarea picioarelor scărilor portabile în timpul utilizării prin imobilizarea treptelor de la capătul superior sau inferior al scărilor, cu ajutorul unor dispozitive antiderapante sau prin orice alte măsuri cu eficacitate echivalentă. 33. Scările folosite pentru acces trebuie să fie suficient de lungi, astfel încât să se prelungească dincolo de platforma de acces, exceptând cazul în care au fost luate alte măsuri pentru a se asigura o priză fermă. Trebuie folosite scări încrucișate și scări de extensie pentru a se împiedica mișcarea relativă a diferitor secțiuni. Scările mobile trebuie imobilizate înainte să se pășească pe ele. 34. Scările trebuie astfel folosite încât, în orice moment, lucrătorii să se poată prinde cu mâna și sprijini în condiții de securitate. În special, dacă o greutate trebuie transportată manual pe scară, atunci greutatea nu trebuie să împiedice menținerea unei prinderi sigure cu mâna.	Compatibil	

4.3. Dispoziții speciale privind utilizarea schelelor 4.3.1. În absența unei note de calcul pentru schela aleasă sau atunci când nota nu acoperă configurațiile structurale avute în vedere, trebuie să se efectueze calcule de rezistență și de stabilitate, în afară de cazul când schela este asamblată în conformitate cu o configurație standard general recunoscută. 4.3.2. În funcție de complexitatea schelei alese, un plan de montare, utilizare și demontare trebuie întocmit de către o persoană competentă. Acesta poate fi și sub forma unui plan standardizat, suplimentat cu articole legate de detaliile specifice ale schelei în cauză. 4.3.3. Trebuie să se împiedice alunecarea elementelor de sprijin ale schelei fie prin atașare la suprafața de sprijin, fie printr-un dispozitiv antiderapant sau orice alt mijloc cu eficacitate echivalentă, iar suprafața de suport a sarcinii trebuie să aibă o capacitate suficientă. Trebuie să se asigure stabilitatea schelei. Schelele cu roți trebuie să fie împiedicate să se miște accidental în timpul lucrului la înălțime prin folosirea unor dispozitive adecvate. 4.3.4. Dimensiunile, forma și dispunerea punților de schele trebuie să fie corespunzătoare naturii lucrării care urmează a fi executată și sarcinilor ce urmează a fi suportate și să permită lucrul și deplasările în condiții de securitate. Asamblarea punților de schelă trebuie să se facă astfel încât componentele lor să nu se poată deplasa în timpul utilizării normale. Nu trebuie să existe niciun spațiu periculos între componentele punților și dispozitivele de protecție colectivă verticale pentru prevenirea căderilor. 4.3.5. Când anumite părți ale schelei nu sunt gata de utilizare, ca de exemplu în timpul unor operațiuni de montare, demontare sau modificare, acestea trebuie semnalate cu ajutorul unor semne de avertizare generale, în conformitate cu dispozițiile naționale care transpun Directiva 92/58/CEE a Consiliului din 24 iunie 1992 privind cerințele minime pentru semnalizarea de securitate și/sau sănătate la locul de muncă a noua directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE (1), și trebuie delimitate corespunzător prin elemente materiale care să împiedice accesul la zona periculoasă. 4.3.6. Schelele pot fi montate, demontate sau modificate substanțial numai sub supravegherea unei persoane competente și de către lucrători care au beneficiat de o formare adecvată și specifică în	Hotărârea Guvernului nr. 603/2011 Anexa nr. 3, Capitolul V Secțiunea a 3-a. Dispoziții speciale privind folosirea schelelor 35. În absența unei note de calcul pentru schela aleasă sau atunci când nota nu acoperă configurațiile structurale avute în vedere, trebuie să se efectueze calcule de rezistență și de stabilitate, în afară de cazul când schela este asamblată în conformitate cu o configurație standard general recunoscută. 36. În funcție de complexitatea schelei alese, trebuie întocmit, de către un lucrător competent, un plan de montare, utilizare și demontare a acesteia. Acest plan poate fi și sub forma unui plan standardizat, suplimentat cu articole legate de detaliile specifice ale schelei în cauză. 37. Trebuie să se împiedice alunecarea elementelor de sprijin ale schelei fie prin atașare la suprafața de sprijin, fie printr-un dispozitiv antiderapant sau orice alt mijloc cu eficacitate echivalentă, iar suprafața de suport a sarcinii trebuie să aibă o rezistență suficientă. Trebuie să se asigure stabilitatea schelei. Schelele cu roți trebuie să fie împiedicate să se miște accidental în timpul lucrului la înălțime prin folosirea unor dispozitive adecvate. 38. Dimensiunile, forma și dispunerea punților de schele trebuie să fie corespunzătoare naturii lucrării care urmează a fi executată și sarcinilor ce urmează a fi suportate și să permită lucrul și deplasările în condiții de securitate. Asamblarea punților de schelă trebuie să se facă astfel încât componentele lor să nu se poată deplasa în timpul utilizării normale. Nu trebuie să existe niciun spațiu periculos între componentele punților și dispozitivele verticale de protecție colectivă pentru prevenirea căderilor lucrătorilor. 39. Când anumite părți ale schelei nu sînt gata de utilizare, ca de exemplu în timpul unor operațiuni de montare, demontare sau modificare, acestea trebuie semnalizate cu ajutorul unor panouri de avertizare – „Pericol general” și trebuie delimitate corespunzător prin	Compatibil	
---	---	--------------------------	--

legătură cu operațiunile avute în vedere, care se referă la riscurile specifice în conformitate cu articolul 9 și, în special, la: (a) înțelegerea planului de montare, demontare și modificare a schelei în cauză; (b) securitatea în timpul montării, demontării și modificării schelei în cauză; (c) măsurile de prevenire a riscurilor de cădere a persoanelor și a obiectelor; (d) măsurile de securitate în eventualitatea schimbării condițiilor meteorologice care ar putea afecta negativ securitatea schelei în cauză; (e) condițiile în materie de sarcini permise; (f) orice alte riscuri pe care le pot presupune operațiunile de montare, demontare și modificare. Persoana care supraveghează și lucrătorii implicați trebuie să aibă la dispoziție planul de montare și demontare menționat la punctul 4.3.2, inclusiv orice instrucțiuni pe care le-ar putea conține.	elemente materiale care să împiedice accesul lucrătorilor în zona periculoasă. 40. Schelele pot fi montate, demontate sau modificate substanțial numai sub supravegherea unui lucrător competent și de către lucrători care au beneficiat de o instruire adecvată și specifică operațiunilor avute în vedere, care se referă la riscurile profesionale specifice, în conformitate cu punctul 14 din anexa nr. 1 și, în special, la: 1) înțelegerea planului de montare, demontare și modificare a schelei în cauză; 2) securitatea în timpul montării, demontării și modificării schelei în cauză; 3) măsurile de prevenire a riscurilor de cădere a lucrătorilor și a obiectelor; 4) măsurile de securitate în eventualitatea schimbării condițiilor meteorologice care ar putea afecta negativ securitatea schelei în cauză; 5) condițiile în materie de sarcini permise; 6) orice alte riscuri profesionale pe care le pot presupune operațiunile de montare, demontare și modificare a schelei în cauză. 41. Lucrătorul care supraveghează și lucrătorii implicați trebuie să aibă la dispoziție planul de montare, utilizare și demontare a schelei menționat la punctul 36 al prezentei Cerințe, inclusiv orice instrucțiuni pe care le-ar putea conține acest plan.		
4.4. Dispoziții specifice referitoare la utilizarea tehnicilor de acces și poziționare cu ajutorul frânghiilor Utilizarea tehnicilor de acces și poziționare cu ajutorul frânghiilor trebuie să respecte următoarele condiții: (a) sistemul trebuie să cuprindă cel puțin două frânghii ancorate separat, una ca mijloc de acces, coborâre și sprijin (frânghia de lucru), iar cealaltă ca rezervă (frânghia de siguranță);	Hotărârea Guvernului nr. 603/2011 Anexa nr. 3, Capitolul V Secțiunea a a 4-a. Dispoziții specifice referitoare la folosirea tehnicilor de acces și poziționare cu ajutorul frânghiilor 42. Utilizarea tehnicilor de acces și poziționare cu ajutorul frânghiilor trebuie să respecte următoarele condiții:	Compatibil	

(b)lucrătorii trebuie să aibă la dispoziție și să folosească un harnașament adecvat și să fie legați prin intermediul acestuia de frânghia de siguranță; (c)frânghia de lucru trebuie prevăzută cu mijloace adecvate de urcare și coborâre și să aibă un sistem de autoblocare care să împiedice căderea lucrătorului în eventualitatea în care acesta își pierde controlul asupra mișcărilor. Frânghia de siguranță trebuie echipată cu un sistem mobil de prevenire a căderii, care să urmeze mișcările lucrătorului; (d)unelte și celelalte accesorii care urmează a fi folosite de către lucrător trebuie prinse de harnașamentul sau de scaunul lucrătorului sau printr-un alt mijloc adecvat; (e)lucrarea trebuie corect planificată și supravegheată, astfel încât lucrătorul să primească asistență imediat în caz de accident; (f)în conformitate cu articolul 9, lucrătorii în cauză trebuie să beneficieze de o formare adecvată și specifică operațiunilor preconizate, în special în privința procedurilor de salvare. În circumstanțe excepționale când, în conformitate cu evaluarea riscurilor, folosirea unei a doua frânghii ar face lucrarea și mai periculoasă, se poate permite utilizarea unei singure frânghii, cu condiția să se ia măsuri adecvate de asigurare a securității în conformitate cu legislațiile sau practicile interne.	1) sistemul trebuie să cuprindă cel puțin două frânghii ancorate separat, una ca mijloc de acces, coborîre și sprijin (frânghia de lucru), iar cealaltă ca rezervă (frânghia de siguranță); 2) lucrătorii trebuie să aibă la dispoziție și să folosească un harnașament adecvat și să fie legați prin intermediul acestuia de frânghia de siguranță; 3) frânghia de lucru trebuie prevăzută cu mijloace adecvate de urcare și coborîre și să aibă un sistem de autoblocare care să împiedice căderea lucrătorului în eventualitatea în care acesta își pierde controlul asupra mișcărilor; frânghia de siguranță trebuie echipată cu un sistem mobil de prevenire a căderii lucrătorului, care să urmeze mișcările lucrătorului; 4) unelte și celelalte accesorii care urmează a fi folosite de către lucrător trebuie prinse de harnașamentul sau de scaunul lucrătorului sau printr-un alt mijloc adecvat; 5) lucrarea trebuie corect planificată și supravegheată, astfel încât lucrătorul să primească asistență imediat în caz de accident; 6) în conformitate cu punctul 14 din anexa nr. 1, lucrătorii în cauză trebuie să beneficieze de o instruire adecvată și specifică operațiunilor preconizate, în special în privința procedurilor de salvare. 43. În circumstanțe excepționale când, în conformitate cu evaluarea riscurilor profesionale, folosirea unei a doua frânghii ar face lucrarea și mai periculoasă, se poate permite utilizarea unei singure frânghii, cu condiția să se ia măsuri adecvate de asigurare a securității lucrătorilor.				
ANEXA III PARTEA A Directiva abrogată și lista modificărilor ulterioare (menționate la articolul 13) <table><tr><td>Directiva 89/655/CEE Consiliului</td><td>a</td></tr></table>	Directiva 89/655/CEE Consiliului	a	Prevederi UE neaplicabile		
Directiva 89/655/CEE Consiliului	a				

(JO L 393, 30.12.1989, p. 13)					
Directiva 95/63/CE a Consiliului (JO L 335, 30.12.1995, p. 28)					
Directiva 2001/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 195, 19.7.2001, p. 46)					
Directiva 2007/30/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 165, 27.6.2007, p. 21)		Numai în ceea ce privește trimiterea la Directiva 89/655/CEE articolul 3 punctul 3			
PARTEA B Termene de transpunere în dreptul intern (menționate la articolul 13)					
Directiva	Termen de transpunere				
89/655/CEE	31 decembrie 1992				
95/63/CE	4 decembrie 1998				
2001/45/CE	19 iulie 2004				
2007/30/CE	31 decembrie 2012				
ANEXA IV					

Tabel de corespondență				
Directiva 89/655/CEE	Prezenta directivă			
Articolul 1	Articolul 1			
Articolul 2	Articolul 2			
Articolul 3	Articolul 3			
Articolul 4	Articolul 4			
Articolul 4a alineatul (1)	Articolul 5 alineatul (1)			
Articolul 4a alineatul (2) prima și a doua liniuță	Articolul 5 alineatul (2) literele (a) și (b)			
Articolul 4a alineatul (3)	Articolul 5 alineatul (3)			
Articolul 4a alineatul (4)	Articolul 5 alineatul (4)			
Articolul 5 prima și a doua liniuță	Articolul 6 literele (a) și (b)			
Articolul 5a	Articolul 7			
Articolul 6 alineatul (1)	Articolul 8 alineatul (1)			
Articolul 6 alineatul (2) primul paragraf prima, a doua și a treia liniuță	Articolul 8 alineatul (2) al doilea paragraf			
Articolul 6 alineatul (3)	Articolul 8 alineatul (3)			
Articolul 7 prima liniuță	Articolul 9 litera (a)			
Articolul 7 a doua liniuță	Articolul 9 litera (b)			
Articolul 8	Articolul 10			
Articolul 9 alineatul (1)	Articolul 11 alineatul (1)			
Articolul 9 alineatul (2) prima și a doua liniuță	Articolul 11 alineatul (2) literele (a) și (b)			
Articolul 10 alineatul (1)	—			
Articolul 10 alineatul (2)	Articolul 12			
—	Articolul 13			
—	Articolul 14			
Articolul 11	Articolul 15			
Anexa I	Anexa I			
Anexa II	Anexa II			
—	Anexa III			
—	Anexa IV			